

Terve! Minä olen Heikki Viljaa ja tervetuloa Vitsitsikseen podcastin pärin.
Täällä me keskustellaan komiikasta ja juodaan kahvia ja vettäkin tällä kertaa.
Meillä on Vierran aivan mahtava Jonas Nurtan. Terve! Tervetuloa, olen hyvä kiva kun tulit.
Se on suuri kunnia päästetään.
Mä hän kutsuin suuri pari vuotta sitten, mutta et sä vastannu ikinä mitään.
Oikeesti.
Joo, mut mä laitoin toi mailia, mä ajattelin tällaisen se Jonas Lukehe, mutta ei mitään.
Mä ootko pyydä, onko tää niin vanha podcastin?
Oon, se on koronan, mikä hän oli kaks vuotta suurin piirtein.
Mihin mailin sä lähetit sen, koska mä...
Mä oonkin samaan, mistä siitä TV's on, siitä mun ja aliaatun jutusta, niin sitten mä rohkastuin siinä, että mä pääkysin nyt hänelle.
Ei vastannu mitään, mä olisin, että no täällä sinne on nää.
Show business.
Mulla kutu.
Ei, oot oot oot.
Ei sun tarvitse ettistä, että se nyt voi ettiä kahden vuoden takasta.
Joo, ei se kyllä tuot löytänyt sitä.
Mä oon paala, mä oon paala.
Mutta, sithän nyt hän sä laitot Whatsappiin.
Niin laitoja tai joo, mä olin hirvee otettu, kun sä vastasit heti tuun.
Sitä mä luen koko ajan.
No niin menomaan, joo, se oli huono, mutta ei kun tervetuloa, en oikeesti ajatellut.
Kiitos.
Ja joo, mikä täällä...
Haukset siis vitsitsikseen?
Vitsitsikseen, no tämä on semmonen kato ideana, että täällä komiikasta...
Kanssa tekemisissä olivat ihmiset puhuu komiikasta, niin se on hirvee hauskaa.
Niin.
Siinä mielessä tuli vitsitsikseen.
Sitten siellä oli semmonen pitkä, eli keskustelua komiikasta kerää kahvin ja saa myös vettä tai muita virvokkeita.
Ja jos joku alue ei oda olutta, niin miksei sekin käyjä.
Ja sen tuli aikaan pitkässä ollut muuten.
Olis.
Ja ehkä nyt ei kuitenkaan...
Puhuttiin tuossa ennen kuin kamera käynnistettiin, pakko nyt jatkaa tänne, kun mä unohdan tän, niin sä oot kanssa tehnyt näitä, että tilataan komiikko tekemään jotain yritysvidejä tai tämmöstä.
Niin tai mihin tahansa tämmöinen joku ei...
Täälutaan hassoa vähän erilaista, hauskaa.
Jotain semmoista, mikä vähän poikkeaa siitä normaalista.
Ja sitten yleensä ainasen...
No joo, se on itse asiassa toinen vielä.

Mutta joo, et halutaan jotain vähän erilaista.
Ja sitten silleen, että saa...
Me keitetään kyllä, että on paljon asioita, mistä saa vitsäällä.
Ja ihan vain patkain, että joo.
Sitten käydään tekemässä jonkin vaikka tilaisuuteen,
minkä itse vaikka vielä juontaa,
niin sitten sinne käydään tekemässä muutamat semmoiset klippit tai videot
sitä tilaisuutta varten.
Ja kun niissä vain haastutellaan, niin tarvitaan leikkamaan asiakas, otetaan ne vitsitsikseen.
Niin, menomaan.
Ja otetaan ne vitsitsittekin pois.
Ja sitten on vähän, että nyt tämä ei näy kyllä yhtään hauskaa näin.
Ei, ja sitten siinä on mitä järkeä, niin kuin palkata sinne sitten se hauska kaveri.
Niin, tai se pääsee, että palkatkaa uudisankkuri vaikka.
Tai...
Niin, joku vakavasti profiloitunut ihminen.
Mutta ehkä sinne tullaan vähän siihen, että ihmisten...
Enhän ne koskaan...
Siinä tullaan varmaan siihen, että...
Tulemme oikeasta suunnasta tähän aukeeksi tämä nyt kuulijoille katsojille,
mutta se varmaan se, että joku yritys tai yhteisö tai mikä se onkaan järjestö,
mitä mikä onkaan, on, että nyt me järjestetään
tämä tilaisuus, on ne sitten pikkujoulu tai vuosiuhla tai jotain,
missä on vähän asiakin.
Ja sitten valitaan sieltä yhteisöstä joku yksi tai kaksi ihmistä,
joka saa se epäkiitollisen homman, alkaa järjestää sitä.
Ja niillä on ne tietyt vaatimukset.
Ja niillä on tietenkin hirveä paine niillä ihmisillä,
niillä yhdellä tai kahdella, jotka vastaa siitä.
Jos tämä menee ihan vituiksi, niin...
Mä voin turhaudottaa mitä yleensä tai palkankorotusta tai vastuuden lisääntymistä tai mitä.
Ja sitten varmaan siinä hirveessä ristipaineessa ja stressissä,
että kun sitten se koomikko on kannan palkkaa tai hauska juontaa,
kannan palkkaa olla hirveästi kaikkein, mitä täytyy tehdä tästä näissä videossa näin
tai tehdä se siellä näin, niin sitten siinä on se jännitys,
että voiko noin tehdä, kun sitten jos joku kuitenkin suhtuu.
Joo, ja siis mä ymmärrän sen, koska se on se vastuun monesta
stand-up-koomikkoon, niin ne on sitä, että me hekeitetään mitään vaan.
Ja sitten ne rupeaa pikkui liian, kun se tapahtumaan lähellä.
Tuli nyt mieleen, että etänsä mitään sitten vähemmistöjä haukumassa tai tietenkään.
Hekseen kaikkein maailmasta rupeaa seivaamaan sitä,
että ainoat, jotka sanoo rehellisesti, on toimitusjohtajat,
kun ne ei selkeästi välitä, ne on siellä ihan samaan.
Niin.

Ne on mitä halutettu.
Niin on, niin on.
Ihan sama mitä apinoille syötät.
Ja sitä siinä on myöskin se, että mun mielestä kertoo aina tosi paljon.
Nyt oli yhden yrityksen tilaisuudessa,
koko päivän kestävässä tämmöisen asia-pituisessa tilaisuus, juontamassa sitä.
Niin oli hemmetin kiva tilaisuus, insinööriä suurin osaa.
Siinä taas näki sen, että siellä on hyvä henkisiä porukassa.
Siellä on 150 ihmiset, ne oli eri puolilta Suomea,
mutta oli paljon työyhteisöjä kuitenkin, tai saman yksikön jäseniä.
Ja siellä on aika se toimitusjohtaja, joka lähkäsi mun jäyhäkaveriä,
mutta se oli myös sillä, että saa sen ajan mitä haluaa.
Minusta saa sen ajan mitä haluaa.
Saakohan näin.
Oli ihan älyttömän.
Sanoinkin sen päivän aikana tai päivän lopupuolella,
kun kiitettiin ja palkittiinkin ihmisiä ja toimitsi johtaa.
Kysin muuta. Mitä ei ole niitä fiilisuljaa tästä päivässä?
Paljon mielenkiintoista asiaa, mistä mä en itse ymmärrä mitään,
mutta tuntat opin kyllä paljon.
Täällä on mahtava porukka. Täällä on hyvä yhteisinkin.
Sen huomaa siitä, että miten ne viitsit, vaikka aina pomoja pitäisi pilkata.
Pomoista vitsiä, mutta sitten olisi vähän keskipiohtoa.
Huomaan sillä, että kun porukka nauraa, että täällä ei kukaan pelkää ikään.
Täällä ei ole mitään semmoista, että ei hemmetti,
että sieltä ihmisten takaraivossa nousee jotkut vanhat,
kuit kiitkat tai haamutta, jota ei tosiaan jännitteitä
tai selvittämättömän asioita.
Kyllä sen aistii. Sä varmaan aistit samaan, kun käytetekössä.
Se huomaa myös siitä, että kun kiittailee toimitusjohtajalle,
joka tietysti aina pitää tehdä, niin on kahdellaista nauroa.
On niitä, jotka nauraavat vahingoiloses.
Ja sit semmosti, kun ne naudetaan mukana.
Se huomaa, että taas on ne vahingoiloses,
että herran jäikönen vilaat.
Just niin. Tää tilaisuus, missä malin,
se oli nimenomaan ei ollut vahingoiloses.
Se teet paljon noita.
Mennään pikkujolukaudella, mä olin stand-up-keikalla,
missä sä olit juontamassa.
Mikä oli sinne kiva, koska siellä oli tavallaan
jo koomikko ennen mua.
Se oli hyvä semmoinen lämmitys.
Joo, sinne oli vähän ehkä sanota sellaisia.

Se oli taas sitten tällöisen pikkulut, missä oli tapahtunut iso yritys, fuusio. Siellä oli uusi eri puolet Suomea yrityksiä, jotka oli nyt yhtekijä samaa ja yksi yritys. Yksi ja sama yritys. Siinä taas tuli sitten se, että huomasi, että se vasta itse asiassa vähän sun. Se oli aika alussa siinä. Niin, sä olit ennen ruokaa. Joo, olin. Sillankä kun mä esinnyin, niin sinun edessähan oli se buffet pöytä. Ja sitä täytettiin. Se hajuut tulee ja näkijät ihmiset luvaa mennä sinne. Tää on kyllä paras paikka koomikolla. Mun elämäni toinen stand-up-keikka, vuonna 2003, jonka mä sain esiinnyttäväni ekaalla stand-up-keikalla niin open micissa rakastajateaterin ekaassa stand-upillassa. Niin, tota mä sain siitä poikin. Eikun ajatteksi kolmas keikka. Toinen keikka oli sitten jo heti saman vuoden syksyllä, kun tää oli keväthalvelen syksyllä rakastajateateriäristämällä lainsuojattomat festapeilla stand-up-klubilla. Sieltä sitten sain sille syksylle elämäni kolmanne keikalle ja elämäni ensimmäinen yksityis stand-up-keikka. Nelikymppiset, vai 50-piset. Siellä ei ollut muista kauhean hyvää henkilöllä. Siellä ei jotenkin... No, sit kun tuli mun vuoro, mä siis olin... mä juonsin sen muistaakseni. Ei, kun se oli niin, että mä en ju... vaan yksi mun... kaveri juonsisee. Mä vedin se stand-up-keikan. Se oli vetämään niistä... keikkaa, se oli tällöinen hotellin ravintola, joka oli ihan vuokratusten varten.

Kukaan ei kuunnellu.
Porukka jutti siellä, siis se oli ihan siis...
Se oli... ja siihen mä tiedän, mun jutut varmaan on nyt ollut
ennen nyt ollut ihan niin hyviä,
kun sitä vuosia myöhemmin, mutta se ei kuitenkin...
et mun tullut vähän...
mä oon nyt...
että 17-vuotias jatkään kuitenkin vetää siellä.
Yrittää nyt...
ei mitään.
Sitten siinä tuli tää, kun sanoit, että sitä ruokaa
tuotiin sitä buffet-pöytään rakennettiin,
jossain kohta tästä mun keikkaan, niin...
se bilepääntiin...
joku muusikko tuli vähän virittelemään...
virittelemään ja katsoo vähän niitä,
onko täällä niinku kaikki nupit oikein...
oikein kohtaa vähän...
Katsoo tää nää vireessä ja soitti.
Siinä katsoin, että mä vaan lopetin se, että
jaha enkä hän mä...
joo...
mä en varmaan sanonut, mä vaan laitun sen niinku...
mikin siihen ja kävelin pois.
Puhutaan stand-upista lisää kohta,
mutta täytyy nopeasti sanoa,
että kun stand-upi on niin autolai,
mä oon tän monesti sanonut, että se on se paikka,
missä kaikista enkellä on vähitenttää
valaan taitoa.
Joutuu kaikista hankalimpiin paikkoihin,
niinku alussa.
Kyllä, joo.
Sitten tää juo oikein mistä,
koska lähtee jo ihan trainee-klubes,
missä tehdään eKAT-keikat yleensä,
okei, sä oot ollu porin rakastaa,
että se on ollu vähän eri meidinkin,
mutta niinku jotenkin jotenkin,
että jokin on deroksiin keskiviikkojilta,
niin sehän on yksi vaikeampia paikkoja,
esiintyy ikinä.
Se on kammuttava paikko.
Ja se on se suika.

Kikku hiljaa, kun sä eteen, että jossain vaiheessa pääsit johonkin niinku hyvää vaikka kaupungin teatteri, niin siinä on tullut nauramaan ihan sinne vartavasten hyvällä tuulella.

Se on hyvin hämmentävä kyllä, että miten sitä, kuinka pitkää sitä itse kenenkin psyyke sitten kestää.

Kyllä siinä täytyy joku semmonen olla sit sellainen joko sieltä muilta koomi koilta saatu tai joltekin yleisiä sen, että sä oot kuitenkin joku sellainen selkeä viestiä singaat, eikö, älä lopeta.

Jatkaa vaan ja näitä sujuutuutin, että teen näin ja kiinnitetä vähän nämä huomiota tähän, että mitä tänne sitten kenelläkään onkaan, että se jaarittelee vähän turhan pitkään tai jotain muuta.

Joo, se on se vaikea lajia, mutta sitten voi sanoa, että siitä tulee aika hyvä fiilis, että on terroxvaiheen yli on päässyt.

Sitten on tunnustettu ammattilainen, niin se on aika hieno se olo, mikä siitä tulee.

On ja mun täytyy sanoa, että kyllä se hyvä fiilis tulee jo sinä, vaikka on on terroxvaiheessakin, kun onnistuu sen kerran, niin on yleensä, että tästä se on.

Pitsä ohi iljaa.

Siinä on sanoa, että se on aika sellainen, vois sanoa, tämmöinen hyvin, kaksiakoon hyvin voimraikeasti kahtiajakautun laiku, sillä onnistumiset ne on kuin orgasmi, ja sillä menee sen onnen tunteen siivittämänä menee, jos lauantana on keikka, niin se menee koko seuraava viikko sillä.

Mutta sitten jos mokaa, niin se on niin syvissä vesissä.

Se on kuolema.

Se on kuolema.

Kyllä.

Ja sitten kun on tämmöisiä jo pitkään tehneitä, niin sitten tullaan siihen, että mikään ei tunnu miltä.

Kyllä, niin.

Ja jos minä ajattelen, että mennään 15 vuoden taakse, niin sitten molemmat nämä, sekä ne uskomattavat huippu-hetkät, sekä ne kammoittavat kuolemat, molempia olotilaat tulivat puustattua oluella.

Tai alkoholilö ylipäänsä.

Se kädi siellä niin kuin lääket, tai juhlapaihde on molemmissa sen sabon.

Se on, se on.

Se on helppo.

Yllättää auttaa molempia,
toimii molemmissa olotilossa.
Ja nyt on päässyt siihen, että se ei sekään tunnu miltä.
Niin.
Niin.
Mutta mennään taaksepäin paljon, siis sä oot porista.
Sä oot 86-syntynyt.
Sähän oot vielä...
Sä tytäkin niin paljon vanhemmaa ollaan.
Kiitos.
Sää on muodon mies vielä.
Niin.
Ei aina kyllä tunnu siltä.
Siis...
Viime syksynä olin...
Ei viime vaan siis tois syksyn.
Aika menee, kato.
Tässä huomaa.
Aika menee.
2021 yksityksynä olin...
Minun lukioon,
niin kävin Tampereon limusta lukioon,
niin se täytyisi olla 125 vuotta.
Niin te julittiin vuoden vai pari,
vuoden myöhässä koronantakia.
Niin, tuota...
Mä olin siellä pitää juhla puhetta,
ja sit sit oon minun illalin,
ne oli ihan juhla ja näin.
Minun eläköityny...
Yksi eläköityneistä englannin opettajista
oli mulle sillä, että
niin hetkinen...
Eikö se ei ole ensin...
Eikö se ollut samaa aikaan kuin Tiina Lymi?
On se, Tiina Lymi on 50.
Mä oon...
Mä oon 136.
Tiina Lymi on hyvin säilynyt.
Niin, että tämä kumpaa...
Niin, kumpaa tämmöinen...
Tiina Lymi...
On sen verran nuoreka,
että hän voisi olla 42.

Sehän ei pää juuria,
mä oon sitten niin vanhakassa,
että mä voisin olla.
Se voi olla se,
kun se on jotenkin...
Mä oon kyllä naura,
kun se tuli civilivaatteessa,
luonnollisesti tänne,
mutta kun se on näkee lähinnä
se joona suurman,
niin se tulee jotenkin...
Tai se pelimieshaamu...
Se voi olla.
Siinä on...
Tai se pikkuvanhanen.
Niin.
Sä oot vaan semmonen...
Viisauden tuo maa, karismaa.
Kiitos.
Kiitos.
Tämä oli kaunisperustelu.
Tämä en kun opettaja siis...
Hän olisit sillä,
että kun nämä vuodet menee,
niin tämä menee sekaisen.
Se on kyllä totta.
Mutta porista olen lähtösi.
Siellä syntynyt,
siellä eläinyt suurman osan lapsuudesta ja nuokasta.
Tehtiin semmonen Keski-Suomen keikka
mun syntymäjälkeen,
mutta sitten ala-asteen tokalleluokalla
tuli sitten takas pori.
Millainen oli sä?
Meillä on näitä porilaisia
täällä podcastissa ollut.
Tai köpi oli ja...
Sehän Haapala Antti on tulossa.
Pori on jotenkin...
Siinä tuntuu, että se on jotenkin
paljon määrittelevämpi tekijäihmisessä,
kun paikkaa tois,
minä olen lapveeranasta tai jostain.
Niin, mä en tiedä.

Musta tuntui, että siinä on vähän semmonen,
että porilainen saa jo...
Se saa... Tiedät sä sillä, että kun se on porista,
niin sillä on jotenkin...
puolet sen tarinasta on siinä.
Kun sä tulen, niin sä voisi kiva pöytää vaan,
että mä oon porista.
Niin, se on tavallaan...
A, okei, joo.
Sun näitä ollaan hirveesti enempiä.
Sitten vähän pitää vielä antaa
siitä omasta persoista jotain,
mutta sitten muuten perette se pori,
kun se tuo niin ihmiset vain kauhistelee sitä.
Tää selittää paljon.
Tää selittää paljon.
Joo, ne on ne.
Tää selittää paljon.
Tai sillä, että minkä vittu teitä
porilaisia vaivaa.
En ole koskaan käynyt porissa, mutta eikö se ole tämmöinen?
Mutta se on hyvä.
Mulla on itse asiassa rutiini,
joka kertoo karaukesta.
Siis se, että miten se muuttuu,
kun tulee erilainen laula.
Kun seuraavaksi tulee laulamaan
teroporista, niin se riittää jo kaikki.
Kaikki tietää, että se on okei.
Tää on täällä ne näin.
Tää on tero ja porista.
Tää kaveri ei ole osallistumassa,
että voisi olla Finlandia.
Ei.
Mitä jossain piti tulla?
Sä hän olet aloittanut teatterin
kanssa ihan lapsena.
Joo, mä aloitin 11 vuotiaan.
Aloitin teatteriharrastukseen.
Mä olin sitä ennen
kuorossa lauloin useamman vuoden.
Ja sitten hetkääkaan olin nää
samaa aikaan siinä.
Mutta sitten teatteriharrastus

vei kyllä voiton.
Ja vahvasti ehkä senkin takia,
että siellä oli niin mohtavia
tyyppejä, semmoisia oman henkisiä,
lapsia ja nuoria.
Tää oli just semmoinen,
että mulla onkin semmoinen vanhemmat ystävätin
noin pari kolmoita vanhempia.
Siellä oli myös semmoinen aika
se saman henkisyys.
Toi eri ikäiset, mutta kuitenkin semmoiset
esiteini teini, murkkuikäiset yhteen.
Eli mä ajattelen ikään kuin sitä,
että siellä tehtiin tosi hyviä juttuja.
Teatteri-jutteen myöskin porin teatterinuoret,
oli siis tämä harrastajateatteri,
missä oli.
Se oli pitkään Suomen suurin harrastajateatteri,
mutta sitten taisi toi niinä lahtisen
ja Janne Kattajan ja Akku Hirviniemen
rihmään nuoristajatterin,
ei sitten voitoi jossain kohtaa.
Mutta aika lähekkään ikään kuin edelleen,
että iso harrastajateatteri se on.
Hyviä juttuja siellä tehtiin ja näin.
Mutta se just, että mulla tuntuu,
ettei siellä,
et siellä oli ehkä,
näin jälkeinpäin kun miettiin,
mulla tuntuu, että suurin osa,
jotka sitä teatteria harrasti,
niin suurin osa
ei ehkä haaveellu näyttelijä ammatista.
Että siellä oli musta tuntuu,
että lapsista nuoret tuli sinne
ja hyvä niin, tuli sinne
aika erilaisin motiiveen.
Että siellä oli musta sellaisia
lapsia nuoria, jotka oli,
jotka oli
ehkä jollain lailla vähän ujoja,
että ne haluaisi vähän,
mä en tiedä, oliskin sitten jotkut jopa melkein
vähän pakotettukin sinne,

rohkaistut vähän.
Ja tosiaan on ihan siellä rohkaistutkin,
vaikutin tietenkin nimenomaan se henke,
että siellä oli hirvittävän
turvallinen, ei muuten kuulosta,
turvalliselta
erinomaisen
turvallinen, se fiilis
ja yhteisenkin,
joo, siellä oli vähän sellaisia
ujoja, jotka tuli vähän rohkaistumaan,
sitten oli
jotenkin
sellaisia yleisesti aktiivisia,
kauhean on siellä niin kuin hyperaktiivisia,
vaan vanhemmat, että tarvii löytää
ehkä jo niin, semmosia, että
urheilutaa liikunta niin kiinnostanoita,
ei löytynyt sieltä puolelta jotain.
Mitä kun missä on säännyt?
Niin, kun teatteri opettajana voin sanoa,
että ei tää meidän poika oikein pärjään missään,
kun eihän oikein säännny ja saa, niin
tääl hän saa olla sinne luova ja täällä jo sinne.
Siellä oli paljon niin.
Siellä oli paljon näitä,
jotka sitten loppuun, että
no, kyllä nekin siellä
teatteria teki ja harrasti teki,
niitä harrasteita näytteli, mutta kyllä ne
olivat roikkunissa verhoissa ja paiskotyyniä
ja satutti itse, kun ne putosivat jostakin.
Mutta joo,
tää oli yksi porukka,
jos nyt täällä ei karkeasti ajattelee.
Sitten oli
sitten oli
myös ihan sellainen,
ehkä jotka kokiin sitä, kun se on tapahtu
tämmöinen, ja tapahtu tää harrasteiden,
niin tapahtu kulttuuritalla on ainakin tuu kuudessa,
mikä voi jollekin olla tuttu paikka,
jos sen kuuglettaa, niin sillä on muista ihan wikipediä sivukeni,
se on tämmöinen vähän niin kuin lepakonkaltainen

talo, mutta edelleen pystyy semmoinen
vanha tehdässärakennus, mikä on
80, kun se on
vallattu. Mutta onko se siellä porin keräämme
alueella? Ei, se on siellä,
se on annan kadulla.
Eäämmentiä yhtään.
Siellä ja se on semmoinen
graffitien peitossa ja
hienoa urbaani paikka.
Sitten se veti myös puolelta sellaisia,
kun siellä oli paljon myös sitten
se, se oli bändikämpiä
rempatti just silloin 9-luvulla
sinne ja muutenkin siellä oli
paljon semmoista taideharrastusta
ylipäänsä.
Niin, sitten se veti
ikään kuin sellaisia tyyppejä myöskät,
että koki sitä ulkopuolisuutta, jos saa muussa
ryhmässä koulussa todennäköisesti
tai naapurustussa, että siellä oli aika
taiteellinen ja aikaa
vois sanoa
hyvinkin avarakatseen
ja vähän outokin
meidinkin, että siellä oli kaikenlaisia tyyppejä
ja sitten oli
se porukka, jotka haaveli
näyttelijäurasta
ja mä kuuluin
kyllä mä löydän itteni näistä useamman
sekä siitä,
vaikka mä ulkopuolisuutta kokenu jossain muualla,
mutta ehkä se, että siellä löytyy ihan tismalleen
niitä samaa henkisiä ihmisiä.
No toi on jännä, mä oon jutellut monien kanssa,
että siellä on samaan tyylinen taustalla
kun sulla on löytänyt niitä omia.
Mulla oli otoi, että mä halutin
missä kaupungin se saa?
Helsingissä. Mä olin
Malmin työvään näyttänyt
ja tässä on se ero,

että meit oli kaksi lasta, muut oli aikuisia
ja se oli tosi hämmentä
siellä oli kaiken ikäisiä
nehän tuntui kaikki tosi vanhoilta
nyt kun mä oon miettinyt
niin nekätä mä pidi ihan
siis mä oon ollut kolmikymppisiä siis
siellä oli juuri semmoisia varhaa mummoja
siellä oli niitä kuuskymppisiä, jotka olivat
esittikin suisooäitiä
ja sitten oli niitä, jotka oli
kolmikymppisiä nähän tuntui
ja sitten se oli hauska, kun olit ottanut
vaan aikuiset on tietyl laisia kuitenkin
että mitä näkee koulussa
ja omassa perheessä
niin ne on kuitenkin tavallaan
semmoisia turvallisia aikuisia
ja nyt näki yhtäkkiä aikuisia jotka
no oli ne siis turvallisia
ehkä niin me olemme hirvittävän
turvallisia
etteekö se jotenkin näkee, että
herran näkänä aikuisetkin
aika outoja
joo
no toi on taas sitten se mikä
mä muistan, kun mä menin
mä oon ollut yksi yksi eli sitten pari vuotta
sen jälkeen kun aloitin se teatternuoret
niin
olin sitten
olin kesäteatterissa
semmoinen kuin vihreä teatteria
jota enää ole olemassakaan siellä niin
siellä sitten 13-vuotiaan
niin mulla oli vähän sama kokemus
se oli kans semmoinen, että siellä oli ihan
tosiaan
et mä käyn en ollut nuori lapset
siellä oli sanota ihan senkin 7
se tyylin 6-7-vuotiaista lapsesta
sinne eläkeläiseen
ja totta kai sehän on

helppoa, sit kun ruvataan
mä muistan, että me otettiin pikkupietarin piha
oli se pikkupietarin
niin se oli helppo tietenk
sitten roolittaa
kun siellä oli, kun siellä on kuitenkin
sitä mummaa
ja
talkkaria ja kaikkea tämmöistä
niin se on tietenk vähän vaikeus
kaikkea kymmenvuotiaita
niin se on tietenk tämän, mutta
mulla oli tismalleen
toi samaa fismaita
aikuisetta
tämmöisiäkin
tavallaan itsekin kuitenkin
semmoisesta aika
siis ihan tavallista ja hyvin asiallisesta
perheestä ja näin
voi sanoa
semmoisesta perusperheestä
ja sit toisaalta
sukukin on hyvin sellaista
turvallisen tasaista ja näin
eikä nyt käydä
tämmöistä epätasasialla
ollut nää teattoreja harrastavat
aikuiset, mutta oli ihan se vähän semmoinen
että
tietenk, että sit kun verotaisesti
oli omi vanhempia kattoo
niin mä oletinko, että pitäisit
niin kuin
miten te oottekin noin
tekee erilaisia
ohja ne vitsit, mitä ne kertoo
oli jotenkin semmoisesta
hörronöökää
tämmöistä saa lasten
puhuakkaan
mimenomaan
etenkin se on välitetty yhtään
mutta se, en mä tiedä

miten tänä päivänä
mutta siis se myöskin
että mun mielestä se oli
mun kokemus oli kyllä se, että
että se, että kun oli kaiken ikäs
ja mä en tiedä varmaan just se,
että kun jähän silloin
nyt 9-luvulla
kausti
lasten kasvattaminenkin
oli aika sellaista
suurpiirteistä vielä silloin
mulla on kaksi pikkuveliä
niin kyllä mäkin nyt niitä
sanotaan, että kun mä oon ollut
kesälomalla itse ala-aastelainen
kesälomalainen niin mä oon viennyt
niitä, että vanhemmat on
lähtenyt vähän aikaisemmin töihin
ne voivat tulla iltapäivällisesti
vähän haitsemmin takaisin
niin mä oon viennyt niitä siis
mä oon viennyt ne päiväkulttiin
että tänä päivänä se on silleen
ei varmaan sallittua kaan enää
pitää olla aikuinen
niin, pitää olla, niin
jäikin siellä on mitään
silloin ihmeellisten
vähän ehkä sama liittyy
tohon, että kyllä silloin
että siellä me lapset
mentiin siellä tättärissäkin just
ja kuunneltiin niitä
aikuiset kertoa
ehän ne niitä lapsille
kertoa toisilleen
mutta ei sitä välitetty
että siellä oli ne
kaliottelun jutuut ja pillun jutuut
ja kaikki mitä siellä oli
ja siitä tuli oikeastaan semmonen
olo oikeasti
että muuten

että
mä oon niin ku
pidetä jotenkin silleen
että mä saan olla tässä porukassa
et mä nyt ajatella, että mä oon
vertaisena pitää
koska ne on aikuisia, mä oon lapsi
mutta
joo, ei ollut niinku lasten pöytää
erikseen
ei todellakaan, just niin
mut olian se siis
kyllä se on muuttunut
siis ehmeen nyt on 10 vuoteen
näa opettanoissa nuoria
tai lapsia
mut kyllä se niin ku
nyt haluaa hyvin
totta kai mut
kaikki oli samaan ikäisiä myös
niin et
esimerkiksi jos mulla onkin
oli nuoria
jotka vaikka ensilta pileet piti
niin hämme nyt kieltänyt
ettei saa mut
ettei hämme nyt meheä
esimerkiksi semmonen mukaan
tietenkään
jos niillä on jotkut juulat
ne on niittäin
eihän minä aikuin
eihän se on järkevää
mut kyllä mä muistan sit
kun oli niiden
mä harruppasin 12-vuotiaan
käymään baareissa
siis teemme se mitä
juunuas
mutta kun siellä ne
kaikki meni sinne
niin minäkin siellä tupakas
se mentiin ja niin kuin ryntytytytyä
näiden kanssa hämme saa

ostaa kalliaan
ja nää luulee et
sä olet yksi niitä
nyt kyllä mä luulee et
se olis
siltu aika nopeasti
jonkin sortin poliisi juttu
joo se
sanotaan että jos
sä ajattelet
harrastautelta
se ryy pohjasi
niin voi olla
se ryy kuo-pattaisiin
hyvin nopeasti
ja sitten luojoitaisi
iltapäivän lehdistää
että miten kärjä
oikeuden sä etenee
etenee jutuut
mutta
älyttömän ihan ja muistoja
ja sitten sellainen kanssa
mikä minusta tuntuu
paljon puhutaan siitä
jollain tapaa siitä
ainakin minusta tuntuu
Helsingissä
jotenkin että
lapset ja nuoret
riippuvat vähän siitä
missä villä alueella he asuu
niin tavallaan eriydytään
että yhteiskunta
ei pystykään nyt sitten
tarjoamaan tismalleen
sitä samaa polkua
vaikka oltaiskin erilaisten
lähtökohdista
ja se on tietenkä vaikea
monimutkainen kysymys
ei siihen ehkä sen tarkemmin
mutta muista, että
Porissa esimerkiksi silloin

tietenkin paljon pienemmin kaupunki
ja tälläkin hetkellä
mitäänkään siellä
hirveästi on vaikea luku
muuttunut 80 jotain
tuhattase tai tauolla
niin tuota
siellä taas minä muistan
että just se teatteri harrastu
se se ainakin kuusi oli
sellainen
talo- ja yhteisö- ja harrastus
myös, kun se oli niin halpa harrastus
ei se maksanut kyllä juuri mitään
siis se on ollut
tekehän se vuosemaks on voinut olla
50 markkaa siis jossain kohtaa
varmaan euro vähän nosti hintoja
mutta kuitenkin
niin se että
siellä oli lapsia nuoria ihan kaikenlaisista
perhetaustoista
ja sosioekonomisista taustoista
ja eri puolilta kaupunki
ja se oli kyllä semmonen
että se ei koskaan siellä
tietenkin kun kenenkätä on nostaa
myöskään mitään varusteita
ja musta tuntuu, että 90-luvulla
musta tuntuu, että
ehkä olla lapsia nuoretkin
sitten lopulta kuitenkin näytti
vähän vaatteet
vaattein ensin on vähän enemmän
samalta
kaikilla oli aika samat
samat vaatteet
sitten tavallaan tietenkin silleen
että olit se sitten
toimitusjohtajan tai siivoja lapsi
niin oli nappiverkkarit ja tämmöistä
niin vaatteilla ei nähnyt sitä eroa
ja sitten ei myöskään
kellä ollut mitään laitteita

tänä päivänä kaikki laitteita
ei silloin ollut mitään
silloin oli fillari
oli se monimutkaisin laite mikä oli
ja nekin oli kaikilla aika samanlaisia
niin se ei myöskään
se ei noussut koskaan sieltä
sieltä ikään kuin esiä
ei tullut sitä semmoista
ei tarvinnut kokea myöskään
kenenkään sellasta ulkopuolisuuden tunnetta
sen takia
sehän ei ole enää halpa harrastus
sehän siinä on
eikö
on tyysiä
on niin kuin kaupungin tarjoamat
että Helsingiski on tämä harrastus
jokaiselle lapselle löytyy harrastus
on tämä että tulee maksuta
toimintaa
mutta ongelma on se et
ne kelle vaan niin kuin ihan
että munkin lapsi harrastaa tanssia
toinen sirkusta
siis ne on ihan järjettömiä summia
siis niin kuin
totta kai mulla on rahaa kun olen rikas
mutta niin kuin et
kyllä se puhutaan niin kuin
siis sadoista ja sadoista
euroista niin kuin lukukauden aikana
onks se sitten täällä se
tilavuokrat tietenkin
no totta kai me ymmärrän se
miksi sirkus on semmonen
niin kuin et yksinkertaista
subilahessa kun käy
niin sehän valtiin jo niin paljon
ja sitten kyllähän se nykyään
niin kuin et opet
vapaaehtos tämmöinen toiminta
on myös et siis kyllähän ne on ammattis
mäkin minusta kun opetin teatteria

niin kyllähän me saadaan siis
niin kuin ihan hyvää tuntipalkkua
ja kuuluukin saada totta kai
mutta kyllä se helposti tekee sen
että sit sä huomaa et
et sinulla on aika tietyn
sosiaali
niin kuin ostatuksia omaa vielä lapsia
vaan siellä kaikki kell on tavallaan
varaa siihen
et ei nyt niin kuin järjettömän
rikkaita
mut kyllä ne keskiluokkasia
vähintään on
et eihän siellä niin kuin esimerkiksi
maahanmuuttajataustasi
ja näkyvät paljon vähemmän
ja niin kuin sitä kautta
et sit niille tarjotaan niitä
harrastuksia
mut se on eri paikassa
ja se on se ongelma
tavaraa
no se on varmasti
se on ehdottomasti se
tämä hauska humorin ohjelma
tää mun podcastissa
tää on
täällä on nyt
lataan päästä oikein sinne
nyt mennään tästä
mutta sä halusit siis näyttelijäksi
se oli sun tämä niin kuin
se oli tämä pitkää
tämä 27 minuuttia
keskustelu tähän mentäisiin
mä halusin näyttelijäksi
ja siinä tietenkin
matkan varrelaalisti
jotain muitakin haaveita
sivupolkuja
mutta se oli se juttu
ja aika pian sitten
alkoi olla selvää se että

mitkä ne väylät
perinteistä väylät on
että olin hyvin varhain tietoinen
Teltteri Korkeeen kuolusta
ja nää tyystä
ja minkälaisia ovat ne
pääyskokkeetin niille
vaikea emme niitä nyt oikeasti
kyllä sulla on lapsena hirveesti
miettinyt
että sitten asiaa kerrallaan
että sitten yläasteella
jossain kohta on tuli puhetta
kotona sitten tämmöistä
ilmastonlukiosta
niin sitä ei porissa ollut
tampereelle
tampereelle
tampereelle lähiin
ja Kallio on tietenkkin se tunnetuin
edelleenkin
mutta Kallio oli vanhempien mielestä
ja myös mun mielestä
aika kaukana verrattuna
tampereelle
sen tietenkkin
ja sitten joo
kyllä se on 8-lalu luokalla
niin muistan että
vanhemmat oli sitä mieltä
että jos sinne haluat ja pääset
niin saat lähteä
mutta siis liissä muutin tampereelle
joo 16 vuoteen
niin yksi joo
ja tässä tullaan
jos sen verran vielä
puhutaan tästä
että kukaan etu-oikeutettu
tai tämmöinen
niin se taas sitten
siinähan kyllä taas sitten
huomas tampereella
tampereen yhteiskoulussa

että siellä kyllä
nämä jotka tuli
toiselta paikakunnalta
niin kyllä siellä autiin aika
hyvinkin keskilokkasista oloista
koska sitten taas siinä
vaikuttiin eteenillä tuilla
mulla kyl inte oli
sillä tavalla en mä siis saanut
mitään tukea ennen kun vastettiin
ihan vikannan vuonna
että siihen vaikuttiin vanhempien tulot
niin se että
ja vanhemmat sitten se vuokran
elämisen ikäänkuin
maksia se on tiettenkin nyt
on ylimääräinen kulueera
mutta se juuri että
siinä näkki sitten sen
että siihen ei tavallaan olisi
jossain toisessa tilanteessa
tai toisessa
toisessa tilanteessa
joku muu ei olisi voinut lähteä
että siinä mielessä kyllä
olin hyviä tuokeutettu
kun sinne pääsiin
Eiks se aika hurjaa
kutenkin 16-vuotiaana muuta
mä olen kattonut
kun mä tunnein jotain
mutta kun kasi 16-vuotiaan
Kallion lukion
90-luvulla sitten
herranen aika
miten totte hengissä
niin kun eikö sittenkin ihan
vai onko se sitten
että sä oot jotenkin
niin kun sä oot
no nyt muuhun luotetaan
mun täytettiin sitten hoitaa tämä
no mä oon kyllä toisaalta
emää

siinä ehkä se sellainen
mähenen oikeastaan
mähenen ekat siis
ekat kännityö vastaisilla on
16 kesän
sitten siis yläasteen
ja lukion välisenä kesänä
ja ne olen aika sitten
raju- ja kokemuksia
niin mähenen
mähenen koko sit lukio
ja itse siellä lukion
syyksyllä oli sitten
vielä semmoinen
kokeilu siellä
tampeella
ja sit mä totteisin
että ehkä mä nyt
että tää ei olekaan kivaa
ja sit no itse asiassa
join alkoin
ja vastaisitko mä tein 18 seuraavan kerran
mut et meinaan että
mitään sellaista
ei ollut
ja kyllä mä sit oon kuitenkin
ollut sillä lailla aika
kilttiä vastuullinen aina
että kyllä mä ajattelin
että kyllä mun täytyy
tämä homma
niin kun hoitaa hyvin
ja näin mut et enemmän
se musto oli sitten
semmonen
ehkä se kotiikäväni
ja sellaisen
hallitseminen
että mä muistan tietenkin sen
että se eka syyksy varsinkin
niin oli tosi
mulla oli todella kova kotiikävä
ja sit sinulla on vähän se
että mä en oikein

minulla on vähän sillä
että mä en oikein kerrannut
sanosta keikää
ja se oli
niin kun mä oon
16 ja näin
ja tota
mut se oli ihan
kasvattava tummeseki
ja
sitten oikeastaan siinä
sen
siitä kun pääst avallaan eteenpäin
niin sit alko
kunnalla tutustua niihin
kavereen
tai tuleviin
ystäviin kavereihin
siellä lukioissakin
ja
mun se tuntuu että se
mikä
mitä tulee siihen
että jos
tommoset pienemmät paikkakunnat
just muuttaa
vähän isompi ympyröihin
niin siinä on se vaikutus
että sitten kun mulla oli ystäviä
jotka muuttivat poristavasta
parikymppisenä
niin niillä oli lihtynyt
syntyä ja se sanoo mut
pori on niin ku
niin niin niin
se innät kaatuu päälle
niin se on totta kai semmonen
että pori on kiva
niin mulla ei koskaan
tullut sitä ikään kuin
poriin
mulla hän se oli nimenomaan
ja tämänkin oli hauskaa
just se eka syksy silloin

et kun mä tuli
joka viikonloppu
poriin
ja sitten silloin
miksi tuntiin
joka viikonloppu tänne
miksi tanssia tamperillä
niin se oli se
noin
musta on ihan
ihan kiva kiva
kiva tulla
mulla on älkä
niin mulla on älkä
et ois seks se mulla on et
etkää hirveä ikävä
mä oon synnu alannus
murska ja itkeny
nii
sit se on
joo
mut se kotii kävää jännä
siis mulla tuli tos mielen
mä olin 26 kun mä oli
vaidus englanssi
ja mä muistan
ekanan iltana sijaan mä olisin
että jos mä nyt
pääsin tuohon junaan
mä menisin Manchesterin
lentokenttä
mä sinä kaks tulta
mä lentäsin
niin mä ähtisin kattoo
shieldia kotii
seks se oli mulla
ihan niin ku vahva
mä muisin mä minä kotii
sen verran oli
siinä vaiheessa
sit mä en tiedä se et tää menee ohi
niinku ihan paris päivässä
mut mä muistan
et se oli ihan semmonen

niinku ja sit järkikin
on siellä
kyllä se olis kiva
ja mä voisin olla
niinku
siellä sohvala
viltinalla
joo
se jotenkin
et jos äiti
tois makaronilaatikkoa
ja
mut se on
kiinnostava
se on
kiinnostava
tunnes
se on tosi
siis jos ajattelen
tämmönen hauska
tämä ohjelma
nii no
se on todella
todella
raskasi
opettava tunne
semmonen
kun sitä ei pääse
monia semmoisia tunteita
mistä pääsee
sit lopulta
päaset vähän
niinku eroon
kuitenkin
jollain tapaan
mutta se on
semmonen
niinku
et se jyskyttää
siellä
kotii käypuu
niin
se menee
vastit sit sillä

kun pääsee
ikään
kun se
pääsee
sinuiksen
uuden ympäristössä
kanssa
se on tosiaan
niin se on totta
siinä mä
joo
se oli silloin
mä olin porin teatterissa
siellä
niin se oli ennen
lukio vielä
se oli ennen lukio
joo
mä olin
kaupungin teatteri
se oli porin teatteri
mä olin avustainen
näytelmässä
siellä yksi näyttelijä
oli lukenut
jostakin
silloin
heiluttu
mistään netistä
se oli ilmaista
lukenut
että
tämmöiset koekuvaukset
oli
otin yhteyttä
ja
sain
kutsunut
tänne
ja
isän kanssa
porista ajalti Helsinkiin
ja
mennen tullaan pysähdyttiin

siinä forseautokeitaalla
ja
yhä pystyssä
yhä pystyssä
ja
joo
tulti Helsinkiin
ja sitten
mä itse asiassa
ne oli jo aika paljon
niitä koekuvauksia
tehny siinä
että
mä sain itse asiassa
se rooli sen
päivän päätteeksi
sen verran vakuuttava
joo
leffaha ei nyt sitten
ollut niin vakuuttava
nyt
mitään välijä
mitään välijä
niipää
niipää
se on sama kuin ihmiset
joka on kirjoittanut kirjan
on se
niin miettiin
että kirjoitit kirjan
että se on niin kuin jotain
mitä ei viedä sinulta pois
se on ihan totta
ja kokemus oli hieno
oliks se sit tuliks sinulla
semmonen että
nyt tää on tässä
jotenkin
siis tos on ollut mun unelma
15-vuotiaana
mä en ois varmaan hoitanut sitä
hyvin
se oli
se oli

se oli tosi
hieno kokemus
mun mielestä ehkä jopa se
se elokuvan tekeminen
oli kivemaa
kun sitten kun se tuli ulos
niin
et se
et kun tavallaan saima
mä olin silloin
se oli 2000
elosyysku
eli mä olin 5 viikkoa
pois koulosta
kasiluokalta siitä alusta
joo
ja
et mulla niin kuin perette
sitten vaan
annettiin kasa kankin koulutehtavia
et en kyl juurikaan tehnyt
tai jotenkin
tehne aika hoitaa siten
mut mä olin niin
se oli niin mahtava
tuli vähän tää sama
kun siellä
teatterissa missä on aikuisia
nyt tavallaan
et mä oon nyt
mä oon työn tekijänä täällä
14-vuotiaa
mä oon työn tekijänä
mutta sit samalla tietenkin
pääosa esittää
ja sit kuitenkin
silleen
nuoria lapset
että koko ajan
vähän silleen
olis kaikki hyvin
olis kaikki hyvin
haluut se suklaata
niin kuin tyyppisesti

et sehän oli aika
aika
aika
voisi sanoa
tunsi itse semmoisen
niin kuin pikkuprinssik siellä kyllä
mut et se että
sen kaiken
kuvat koko sen maailmaan
siis
filmikamerat
ja kaikki
miten ne
tälleen näitä elokuvia tehdään
sehän oli se hienoa
siis se oli
paljon täällä on väkkeen
kuinka paljon täällä on väkkeen
nimenomaan
ja se että
kuinka hidasta tää on
ja
ja näin
mut
se että
nimenomaan sen tekeminen
et se oli hirveä
tavallaan pudotus
sit kun se loppui
sit mä olin tavallaan
mä muista minulla oli
ankea palata poriin
että sä kasilut
mitä oi
seky
et sit
ei ollut
kotiikävä
ei tullut siellä
kuvauksissa kertaankaan
mutta sitten tuli kyllä
ikävysin takaisin
kuvauksia sinne
syksyn

syksyllä
mutta
joo
ei niitä sitten kauheasti
et mua
niin mua ei suoransa
ikään kuin sit kun se tuli
ensi iltainen
ehkä siihen
liittyvä semmonen
jotenkin
totta kai oli mahtavaa kiva
että
tässä mediat
siihen reagoivat paljon
ja oman kaupungin poika
on päässyt tällaiseen
ja tehtiin
haastatteluita
ja muuta
ja
jotenkin
niin
oli semmoista
hypeä
mutta silti kyllä
mä koko ajan mietin
että vitsi
että enemmän mä kyllä
mielummin kun tän
niin muotte sen
että pääsi tekemään
uudestaan sitä
että se kuitenkin tuntui
niin miten sitten
herättikö se mitään
sun luokkalain
kavereissa
tai joten
odi tuliks mitään
semmoista vastareaktioa silleen
ei tullutko
mulla on sitten silleen
että me oltiin oltu

kolmannesta luokasta sama
korukka
kolmannesta luokasta lähtee
niin me tunnettiin
sitten kuitenkin
niin hyvin
toisemme
ja sitten silleen
ne tiesi joo
ja vaikka siinä nyt
oli sitten se yläaste
ja
tälleen
ei tullut mitään
semmoista
sinne omassa luokassa
niin
ei nyt silleen
että kukaan siitä on ollut
mitenkään erityisen
innoissaan
mutta ei kukaan kyllä
mitenkään vittuullukka
tai mitään muuta
että sillä mä muistan
että tota
sit kun se tuli sillä on
sit kuulettiin ysiluokkalaisia
ja sit tuli just ensiiltä
ja sillä on
sit se oli sitten vähän
vähän esillä
ei nyt mitenkään
kun he sillä on ollut mitään
sosiaalista mediaa tai muuta
että se oli kuitenkin
ja se oli
ei se oli mikään iso kotimainen
vaikka kuitenkin
että
mä veikkaat porissa
se on
näkynyt medias
enemmän kuin

mitä nyt ehkä Suomessa noin muuten
niin sit kun se tuli
niin sillä on ehkä
sit tuli jotain
pientä
tota
jotain huutelua
ja homottelua tuli
jostakin niin kuin muuten
mikä on ihan loogista
se on täysin loogista
kun sä oot näytellyt
päärolin elokuvassa
joo joo joo
missä vielä on
niin kuin rakastunut naisen
niin kuin et sä oot
tekee selkeen homo
näin toi miikka
niin toi yläasteellä
sen pojon
logiikka
sen on pakkolla
no mut sit sä olit siellä
tota
Tampereen
ilmastotaiden lukiolla
ja sä hait
mä luin siis
tota
tää oli muista niin kammalla
mä luin jonkun
koska teen kovasti
taustatyötä
joo
niin onko sä oikeesti
sä hait nätyyn
joo
ja ne sanoo sinulle
että unohdan nää hommat
joo
se oli silloin 2006
ja
eli mä olin sitten

2020

joo
mä pääsin silloin
viimeiseen vaiheeseen
et sinä oli
sillä tavalla
et sinä oli
enää jäljellä
32
niin et sä et
päässyt vielä ihan
joo
mutta se oli pisin
et mä sitten
teatterikoulussa
tai niissä päässyt
koska on
niin pitkälle päässä
mutta joo
se oli melkein puolet
ja
siinä kohtaa sitten
tuli semmonen aikaa
et se oli aika
se oli aika lannistava
sit kun siihen
käytiin sen
ää
teinköhän se
se taisi mennä sinne
et sinä mentiin yksitelleen
sitä mä aati kertoin
että on jatkossa
tai että olet jatkossa
ei kuulisi keauke
joo joo
nii
mievää käskelle
se on niin
se on niin
se on niin
se on niin
se on niin
se on niin

se on niin
se on niin
se on niin
se on niin
mievä kertoo
sillä on niin
se on niin
ää
se on niin
se on niin
se on niin
heihopestinen
miten
sitten kun
tota
mamaisалась
niin
todella
kuuluen
niin immigrantien

tutkin vähän, että mä oon ollut koskaan vaikka tanssinut. Se sieltä olisi tullut vähän niin kun tutkin vähän sun, että sä et ole ihan ehkä sinut, sä tunnes sun niinku kroppaka, että mitä kaikkea sä voit tehdä sillä, että aloitekun tanssiharrastus tai vaikka itsepuolistus laita joku missä sä oot tekemisessä, missä mä pitää hallita sitä sun kuroin.

Mä muistan, että tämä ikään kuin viestiminkas voin sanoa, että se oli muodossa, että sä et ole siis sinut tanssinut koskaan aikaisemmin.

En mä kyllä juuri kauan, mutta se oli niin kuin siinä, että se oli aika, se oli jotenkin julma, mutta toisaalta mikäs siinä, se voi jälkeempä ajatella, että ihan kasottava kokemus ja ainakin tommonen, että mä tiedä, kuin usein sitä sitten elämässä lukuottama,

että tää on sellaisia sydän suruja tai jotain muita tällaisia ehkä yksityiselämän suruja lukuon otta, mutta ja kuinka usein sitä sitten pääsee noin,

et sä noin nopeasti yhtäkkiä joku saa poraudut tuo sun tunteisiin kiinni muutamalla lauseella, sille et sä oot ihan täytyisi ajalla siinä, niin on se,

mutta sitten mulla tuli siitä vähän semmonen olo, että jotenkin mulla tuli semmonen olo, että mä en tullut koskaan pääsemään näihin.

Tässä on joku yksi tällainen, joo, yksi tällainen, mikä oli, minkä sitten kokeneimmat mulle vähän avas ammattinäyttelöt,

kun mä sit kysyn, et mitenkään hän tähän mahdollisesti tarkoittaa tämmöinen palauti, minkä sä näyttelät ja opettaa siellä,

senkin sä oot tosi vittumaisen, että niin, et sä tinket sä tuu tänne, sä meet kaikki kohtauksia ja muita mitä täältä tehdään,

sä meet sinne ja sä oot vähänllä, et sä näytät muulle, et näin näytellään.

No niin, mä en tajunnut, miten se tarkoittaa, ja tuo on aika hyvin, ei kauhean pedagogisit sanottu, ja tämä avattiin mulle sitten ammattilaisten suulla,

ammattinäyttelöön suulla näin, että se, mitä varmaan siinä tarkoittat, että olen ollut riittävän muovältamassa,

et olet ollut vähän liian tiedostava, tai sillä lailla sä et, kun tästä hän on nyt sitten kahtaallaista näkemystä, et mimoinen näyttelijä kuuluu olla,

kuuluu ku näyttelijä olla analyytti, ja itse ohjautu vai kuuluuksilla silleen niin ku täydellisen auki, josta silleen ohjaaja saa tehdä, haluamansa, ja tämä kyseinen lehtori kannatti tätä jälkimmäistä näyttelijä kuvaa.

Ja siitä mulle tuli semmonen olla, et emme kyllä itse, niin ei musta ikinä tullut sellaista, et kyllä mä aina meisillinen...

Näyttämään miten näytämään?

Niin, no tavallaan, et kyllä mä lopulta sitten, ja ehkä se on sellainen vähän personnassa muutenkin, et kyllä mun on vaikea tyhjentää päätä niin kaikesta tietys mielessä,

ja enkä mä itse asiassa nyt, mitä mä ajattelen, niin ei mun mielestä mun mielestä näyttelijä ei sellainen kannata olla kaan, koska silloin sä silloin tuot hirvittävän vähän itse siihen, mitä, jos olet täysin muolta tulevien asioiden tai ohjeiden armoilla.

No, oli mitä oli, silloin mä ajattelen, et mä en varmaan koskaan tuun näihin kouluihin pääsemään, ja mulle oli siellä sitten,

mä olin pitänyt sitten stand-upista taukoa johtuen just näistä vähän ikävistä kokemuksista, jossa illan bilepäätäni virittelee soittimia,

kun mä olen, kun mä vedän setti, jota kukaan ei kuuntele, niin mä sit olin pikkusen jo vähän sinne sitten kyypsynny ja aikuistunut,

niin mä ajattelin, että kokeillaan mä sitä uudelleen, kun sehän on taas, että stand-up ihan on semmonen, et sinnehän ei mennä pääty,

vaan sinne nimenomaan mennä, että näin kerrotaan vitsen, että sehän on se ajatus, millä sinne kuuluu mennä.

Mutta siis sä aloitit siis stand-upin paljon aikaisemmin, kuitenkin?

Niin mä tein sanotaan kymmenkulta keikkaa siinä, nolla, kolmen, olla vits, sitten mä menin...

Mistä sä sä et päähäs mennä tekemään stand-upia niin nuoren?

Joo, mä muistan siis, olihan minulla stand-up oli jotenkin, mä olin varmaan, mä olin nähnyt stand-upia jo jotain, mitä Porissa oli käynyt.

Mä muistan, ainakin Niko Kivelä on ollut ehkä 2001 tai 2002.

Niin, juuri sillä on uran saa alussa.

Joo, se on ollut ensimmäinen, mä muistan, että se on ollut ensimmäinen lives stand-up, mitä mä oon nähnyt.

Sitten tietenkin kattonut joku kaveri iso veli VHS, edimööfin.

Joo, ne on niin menomaan täältä tietenkin.

Mulla olisi aina se edimööfin.

Joka kuulostaa itse asiassa paljon paremmat tässä meidän ohjelmassa aina, ettei kannata esi kattua, se on niin vanhentunut.

Joo, olis kyllä kiinnostavaa, no joo, tai en tiedä.

On vaan, ei ole varmasti aika kohdellu sitä kovin hyvin, mutta joo, se, Niko Kivelä ja sitten Subilta oli alkanut Conan O'Brien.

Laitin näin kuin Conan O'Brien, varmaan 2000.

Joo.

Ja silloin mulla ikään kuin stand-upia edusti se alku monologi.

Joo.

Käytännössä nää oli ne mitta, mistä mä...

Mutta aika moinen, että sulla oli tavallaan Conan O'Brien ja sitten, kun mieltiin sitä Jonas Nurtman showtani...

No joo, kyllähän se...

Joo, on siinä on selkeä.

No joo, kyllä siinä oli selkeä semmonen, että kyllä mä ajattelin, että tällaista ohjelmaa olisi kyllä upea päästä tai tän tyyppistä päästä joskus tekemään.

Mutta tää oli tavallaan se ehkä se bassi tai koskitus siihen lajiin jollain tapaa.

Ja sitten rakastaa teatteri alkoi järjestää se lainsuottomat festeren.

Se oli täällä laikkarit, joilla Niko oli esimerkiksi.

Tätä niin enää voi järjestää.

Ei voi.

Niinkin voi käydä.

Joo.

Niin siis pääsivät siis viimein tähän lainuun Suomen tuen piiriin.

Kyllä, eivät ole enää vapaa tai villi.

Mutta menettivät tämän sitten festerin.

Aina asiat eivät ole...

Saat jotain, niin jotain menee pois.

No, on hyvät fester.

No, siis mä olen pari kertaa olisi sieltä.

Ne oli aivan mahtavaa.

Ne oli aivan mahtavaa.

Sen takia se on hassu, koska nää on mun kokemukset ne ja poriatshit.

Joo.

Mun kokemuksia porista.

Sen takia mulla ollaan noin vaikeet.

Onhan mä nähnyt veturimeet vilkuttaa ja lokuvaan sen lääden.

Heiluttaa.

Niin heiluttaa.

Joukuttaa.

Veturimeet vilkuttaa.

Sovisijäivi.

Niin kyllä mä tiesin, että pori voi olla vähän rajua.

Mutta tota...

Joo, nyt mennään viikonloppuna vähän ryypäämään.

Mutta joka tapauksessa, niin sitten rakastajat...

Ne sitten kysyy...

Tai mä en tiedä itse asiassa ihan tarkkaan, miten se oli mennyt.

Miksi ne...

Siinä on jotenkin sanaa ehkä kiiri nyt.

Tai olivat siis tietoisia minun olemassaolostani.

Ja sitten...

Oli mietenkin juontanut kaikenlaisia juttuja siellä ja olin ehkä semmoisessa...

Vitsaalia maineeseen näin.

Niin sitten ne...

Oli, että heitä, tuu vetää open micki sinne ekaalle stand-up-klubille,

minkä ne järjestyi nolla kolme Helmi-kuussa.

Okei.

Herra Himala!

20 vuotta sitten...

20 vuotta nyt sun ois aika...

Ehkä palata.

Siitä on muuten ähtinyt kuluissa 20 vuotta, koska se oli Helmi-kuun alussa.

Niin.

No onneksi olkoon.

Tää on 20-vuotis taitelia.

Tää on sen.

Tää on, että tän sä säit.

Otat halutko lisää vettä?

No, otetaan sivain aikua tässä kuitenkin.

No niin, on mutta hyvää vettä.

On, on, on.

Ei oo mitään porillitkua.

Ei, ei.

Mut joo.

Kyllä.

Siitä se sitten...

Mut niinku sanottu, niin se oli enemmän ehkä semmonen monologistyyppinen vetokoskähä,

mua kukaan se olisi ollut siinä sparrannut,

mitä se sehti rakennetaan.

Niin.

Mut oli siellä ihan hauskoja jutteja kyllä.

Mä olikset, olikset siinä alkuvaiheessa jo tämmöistä,

niinku kun sä olet kovai imitoimista.

Oliksua niinku...

Ei ollut siinä ihan...

Ei ollut siinä kyllä alussa, että se tuli vasta sitten

sitten vähän myöhemmin, että

mä lähin lähestymään sitä,

niitä oli ehkä se oivallus, mikä mulle tuli sitten vasta

yhden, sitten oliks se nolla 50 käviin sellaisen

stand-up-kurssin, jonka piti Petri Harju,

eli Harjun...

Harjun Petri.

...Pete-porissa.

Niin siellä itse asiassa tuli saatu aika paljon
semmoisia eväitä sitten, mistä olisit hyötä.
Oikein mä olin kyllä Peten...
Petö oli käynyt porissa kyllä,
tekee stand-up, että se oli nähnyt mut kyllä,
ja mä sain silloin jo siltä hyviä,
hyviä neuvoja ajatuksia ja näin.
Mut niin, mä lähin vähän liian,
mä lähin rakentaa vähän liikaa sellaista
ehkä hahmoa silloin, että mä en uskaltavasti
kuitenkaan olla ihan oma itsen,
että se oli pikkusen, se oli jotenkin
neuroottisempi ja nörtympi, mitä mä oikeesti olin.
Ja se on se ihan ymmärrettävää, että sä olet ollut
kaksikymppiinen jätkä.
Niin tosiaan mut silloin mä olin,
toki silloin mä olin vielä niin kuin
lukijossa kun mä olin, että silloin olin
olla kolme, että silloin mä...
Niin, niin sä olet ollut ihan...
Minun mielestä se on ehkä ihan turvallinenkin
tapa lähteä.
Niin, on varmasti joo, mut se toisaalta sitten
ehkä toi sen, että sitten kun mulla on...
Sitten tuli tavallaan se jumi, että miten mä tuon
sitten, että mä vähän niinku jäin siihen
omaan sen tavallaan
kohotetun versioon itsestä, niin mä
jotenkin sen sisään vähän vangiksi.
Sit mä en yhtäkään havainnonutkaan sitä
maailmaa.
Niin, niin.
Kaikki havainnut jollain tapaa liittyä
sitten muhun tai siihen, että mun
oletetun persona niin kautta tehty
ja havaintoi.
Mutta niin kun sanottu, se oli varmaan ihan
turvallista sen ikäisenä, sitten sä alkoin
siinä päälle just parikymppisenä, sitten
kun siinä oli armeijat käyty ja näitä
justa saatu haukut niska ja muuteen,
sit siinä alkoi olemaan vähän semmoista
että alkoi niinku tunteittaa vähän
paremmasta.

Tämä meni sinne, pääsin lahden
kansapistoon teatterin linjalle.
Niin, se niinku kivelläkin on käynyt.
Minä?
Niinku kivelläkin on käynyt.
Joo, niin tää tavallaan, tämän paketin
myötä, niin sit alkoi olemaan sellainen,
että hei, että nyt mä kokeilen uudestaan.
Nyt oli tullut jotenkin, ja tietenkin
oli ollut mahdollisuun nähä stand-up-jankin paljon enemmän.
Ja oli tavallaan tain ne niin niin niin,
ei sen kaiken tarvi olla, jotenkin
minä keskestä, että sä voidaan olla myös
nimenomaan silleen, että hei, että
ootteko muuten huomannut, että
kun me ette bussiin.
Siellä on aina tämmöstä.
Mutta...
Hätkä oli mun juttu nyt.
Joo, ja sitten siitä kyllä,
siitä tuli se sellainen,
minkä tajuus se myöskin aika nopeasti
tai ei nopeasti, mutta siinä sitten kun
lähti tekemään, niin
tajuus, että se on tosi tärkeää, että
että se pitää olla jollain tapaa pidettävän
ja rakastettava siinä.
Sä oot olleet siellä stand-up-lavalla.
Niin kyllä se pitää eläkin pystyä samaista
tulla sen jälsenen, että se ei...
Se, että vaikka sä olisit vähän...
Ja onko se sitten, vaikka se on tyylö,
niin se, että pitää tulla se silleen,
että aamune tarvii pelätä,
että tämä tyyppi haluaisi pahaa kellekään.
Silloin, okei, just sen...
Se haluaa ihmisille hyvää,
mutta tämä on se vain sen tyyli.
Mutta se, että pitää olla...
Pitää olla rakastettava.
Tai pidettävä aiemmin.
Niin, jollain lailla.
Koska sehän on hauska, koska se spektri on niin laaja,
jotkut tähän on semmoisia mujuisen tommiä,

että sä oot siellä...
No, kun se muuttaisi meille asumaan.
Niin onkin.
Mutta sitten oli Robert Pettersson taas on silleen,
ja toi pysyy muista hyvin kaukana.
Niin sinä tajuat, että tuo ihminen on...
Tämä on täysin...
Tämä on plusmerkkinen lämmin.
Joitain mitä nähnyt vuosien saatossa,
sellaisia, jotka ei ole sitten lähtenyt ehkä...
Koivikoita, jotka on jääneet,
ehkä siihen on pumpemike vaiheisen,
että siellä ollaan vihasia,
ollaan hyökkäviä.
Jutut on semmoisia, missä tulee semmoinen olo,
että sä et ehkä tykkää ihmisistä,
tai jotkin, että sä ehkä oot oikeasti haluat pahaa,
tai sitten ollaan niin tosi vahvasti jonkun roolin suojassa,
että kyllä se on varmaan sehän se julmuus siinä,
ja sitten onkin siinä stand-upissa se,
että löytää sen, että nyt...
Tällainen mä olen aidommillan,
ja tällä mä meinän.
Ja sen takia se rooli on niin turvallinen,
koska se me et siihen aidommillas,
ja tämmöinen mä oon,
ja ne ei hylänkö sykkää sitä.
Se on se, että me ei pidetä susta.
Se on kyllä...
Se sattuu samaan tyylisesti kuin se,
että oot sä nyt ikinä tanssinut.
Tiedäkset, että se oli semmoisen semmoinen,
että ois saatana...
Mutta sä voitit 2009,
sä voitit sen kennoheista kaikkien hauskeen.
Hauskin.
Hausken, miksi sä on hauskeen.
Mä muistas sen,
kun Robert Petters oli suun kanssa kisästä.
Se oli siis sama vuosi,
kun mä aloitin stand-upin.
Mutta mä muistamme,
Robert kanssa tutteli varmaan 2010.
Mä sanoit,

niin sä olit tokaksiin kisästä tätä.
Joo, joo, joo.
No sen Joonasan,
sen voit tietysti,
mä ajattelin,
että mistä se on tullut,
mutta se oli tehnyt vaikka kuinka kauaa.
Sehän tietysti onnistunut,
siellä porissa oli under the radar ilmeisesti.
Joo.
No siinä oli just tavalla ollut se,
että siellä oli ollut...
Tää ikään kuin mun toinen tuleminen,
oli kestänyt sitten jo toista vuotta.
Sillä ei ollut nyt...
Niin.
Mä voin sanoa, että niin kauaa.
Mutta sille,
että mulla oli ollut se 2000-luvun alun,
kokemus,
sit oli se tauko.
Ja sit mä olin sanotaan,
nolla kahdeksan,
nolla kahdeksan sitten,
aloin,
ahkee uudelleen elähteyttä tekee.
Niin.
Ja nolla yhdeksän oli sitten se,
tää skaba.
Se oli silloin kevät talvella,
nolla yhdeksänä.
Tietysti mulla oli se hyvä pohja,
minkä päälle mä oon sitä rakentaa sitä.
Nohtoista tulevista.
Niin.
Kammukaa,
oli mun eka Kambäkki.
Joo, joo, joo.
Se nolla kahdeksan,
nolla yhdeksänä.
Mutta Roopeha oli,
sillä hän oli ihan oma juttuun sää selkeässä.
Ja hän hän voitti,
hän hän oli vuoden tulokasta,

sitten nolla yhdeksän,
mihin mä taas koin,
että kun mulla rupeas tulen sitä keikkaa,
se on myötä,
että mun tarvi sinne mennä,
ja Roopeha voitti sen.
Ja se oli makefiili,
silloin jotenkin tuntuu,
että se täytyy sanoa,
että se jollain laaja semmonen,
kuin stand-up-auden,
kun nousi mun elämään,
ja alkoi paistaa ja porottaa,
sen ollaan yhdeksän kevattavu.
Sitten niitä alkoi tulla niitä keikkaa,
pääsi studiopasilaa,
ja
tonne noin,
oli stand-up-turuutti,
ja tomaatteja,
ja tomaatteja,
ja kaikki noin Oulun,
ja Vaasan,
ja kaikki se,
ja Kuopio,
Introt,
ja kaikki makeet klubit,
mitä Suomesta löytyy.
Ne tuli siinä pari,
no oikeastaan siinä melkein kaikki,
tuli siinä heti,
se oli ekaan kevää ja syksuaikana,
niin silloin oli kyllä semmonen olla,
että nyt mä oon oikeassa paikassa.
Mutta aika nopeasti,
se sitten kuitenkin
ajaudui taas muualle,
koska mä muistet,
koska mä oon,
en ikinä ollut sunkaan samalla keikalla,
mulla oli kerran,
oli joku Turun keikka,
jossa sä olit sitten tullut kipeekse,
se sulla tuli Tuura,

jappe muisteksi,
niin tuli Tuurussua,
mutta se oli Norovirus 2012,
mutta 12.
Mä muistet,
J.P. Kangas oli M-sensua,
että no, Joonas Nurmanen,
jotta nämä lavalla
henkilökohtaisesta syystä,
tai miksi kestä paskatautia sanotaan.
Mutta se oli vielä sillä,
mä muistan,
mä oli sillä, että sä olit yksi niitä,
että mä en ollut nähnyt,
niinku livenä,
niin mulla tuli hän semmoinen,
että yes, nyt onkin kivaa
ja sit mä kuulin,
nähän se on.
Mutta siis,
tää on hauskaa,
koska me ollaan tosiaan nähty
vasta vuosiaan myöhemmin,
koska sitten taas mä muistan,
että 11-12, niin sillä oli tavallaan sillä,
että ketä uusia on tullut,
ja jotenkin sitten sillä,
että mä muistat aina,
että tavallaan,
että jotenkin,
että mun jälkeen,
tai ketä sillä on tullut,
että mun jälkeen,
että hei, kivilja,
ei ole tullut muita,
hei, kivilja,
mä olen saanut vitset,
kun mä olisin nähnyt,
että hei, kivilja,
mutta se meni sitten niin,
että mulla oli,
jollain alla,
mulla oli semmoinen ajatus siinä,
stand-up tekemis kuitenkin,

että Matteli,
tämä voisi olla myös se väylä,
millä sitten voisi päästä kirjoittamaan,
ehkä Telkari jotain juttuja,
päästä näyttelemään,
jossa jutuissa,
ja että kyllä mulla on se semmoinen tausta siinä,
että kun Matteli jotain,
katoin sitten näitä,
ihan kun näytteliä koopakoita,
Sarvon ja Aska,
Andre Vickström,
niin kuin tällaisia tyyppejä,
niin Matteli,
että niin,
että se voisi olla mahdollista,
mutta Andre sanoo,
älyttömän hienosti,
just silloin 090,
jotain tämmöistä,
minä ja Andre Pirjo,
oltiin samaan aikaan jollakin,
oltiin se, kun ootun Oulussa,
ja siirtymässä,
ja mentiin sitten sinne sama matkan junalla,
ja oltiin siellä,
ja tultiin takaisin,
ja jää tietenkin minä ja Pirjo,
oltiin, no Pirjo,
hän nyt oli jo tehnyt,
ja Pirjo tultiin se Andre,
mutta me tolimme sillä,
että me istuttiin,
että kun olen Andre,
vaan suunnan niistä,
kyllä kuulumme,
että se oli tosi makea kokemus,
saada ikään kuin istua hänen kanssaan,
olla hänen kanssaan samalla keikalla,
näin,
en muista oliko se kertaa,
mutta Andre sanoi hyvin,
että kun stand-up-koomikko on sellainen ammatti,
että siihen ei hirveästi liity mitään

sellaisia ulkosia odotuksia tai paineita,
että koomikko voi olla melkein mitään vaan,
että koomikko voi olla,
silleen se on koomikko,
ja tekee niitä keikkoja,
niin se voi olla,
se voi olla,
kun se on komedipäin,
eli sabakyötä,
se voi näytellä elokuvassa,
se voi kirjoittaa kirjan,
se voi ohjata näytelmän,
että se voi tehdä,
että siinä on pelikenttää iso,
ja ei ole mitään määrittäviä tekijöitä,
mutta joo,
tiedän myös,
että stand-up-koomikko voi olla hyvin,
tai on myöskin,
että siellä löytyy myös semmoinen hyvin puritaanisiin,
jossa on semmoinen,
jossa on silleen,
että just vaikea semmoinen,
että stand-upissa ei kuulu tehdä imitaatioita,
että se lähtee niitäkin ihan siitä,
mutta ei,
eikä siinä mitään,
siis siihen saa suhtautua jokainen omalla tavallaan,
mutta se just, että...
Ne on jo kuollu kiukkuun,
että...
Tai jos se ei ole kuollu,
ne on aina silleen elvitetty sitten kiukkuun,
mutta...
Mutta joo,
kyllä se mulla siellä oli takaraivossa,
että katsotaan,
mihin tämä minut voisi viedä,
että kyllä mä siihen ihan kylmä viileesti
mä ajattelin sen,
että tämä on,
stand-upi on mulle muutama askelma,
kohti jotain,
ja näin sitten lopulta käviki,

että sitten...
Oliks se sitten yle liksimike,
joo, se oli sitten se ensimmäinen, että sitten
Chris'e ja...
No joo, se oli Chris'en vaalikirjille,
se ohjelmaa piriö, piriö oli siinä
jokaises jaksossa,
se oli tämmöinen...
Kyllä mä muistan tämä, joo.
Joo, se roustat niin,
se oli 11.11.
puolueita.
Neloiselta tuli, joo.
Mikä puolue sulla oli?
Mulla oli vihreät,
joo.
Ja siinä oli jotenkin jokaiaksossalle aina,
että se oli puolen tunnin jakso,
että siinä oli roust,
mainoskatko roust,
silleet aina,
että siellä oli vähän niinku
toisissa vastiparit, että se jakso oli, että siellä oli vihreät
ja kristilliset demokratiaat.
Niin just.
Ja onko koko ajan sen KD-roustas, mutta
ei kun oli kohan se niin, että piriö roustas aina sitten,
piriö oli joka jakso,
sitten se roustas aina sen toisen,
niin sitten oli vierailavakaroustas toisen.
Se oli 11. keväällä,
ja sitten sen kautta sitten
pääsin siihen yleiliiksi,
mikä on kautta 11.11.
No siitä me itse asiassa,
ei sitä ole vielä julkastu,
mutta Anna Dalmaninka,
paljon kun se on ollut hänenkin,
yleiliiksi oli sen tavallaan
semmoinen, missä se... Ja sehän jollain tapaa,
mä en tiedä nyt, jos kaut,
siis yleiliiksi isoin ongelmalliseen,
että siinä on nyt reaktioita.
Anna puhui ihan samasta.

Vitsillä ei ollut tavallaan,
kukaan ei ollut merkkäämassa,
että oli muuten vitsi,
kun senhän voi katsoa ihan semmoisena, että
joo, okei,
joo, okei,
kun siellä oli ikään kuin
ajateltu tämmöistä muotoa,
mikä on, jos katsoo tämän CNN-näin
tai tämmöisiä amerikkalaisia uutiskamevia,
että siinä on,
otetaan yhteys erilaisi,
mikä sitten niinkin tavallaan se kuvaston
on tullut korona ja Teamsin kautta
tutuks kaikille,
omista kokouksista ja palaverista ja näin,
mutta siinä on tavallaan,
että siinä on Piri,
on siinä studiossa,
hän ottaa asiantuntijoilta
yhteyttä sitten siinä on sitä split-screenia,
mutta ne eikä varmaan Youtubasti
jotain vätkiä löydä,
mutta joo, se on ongelman se,
että se tuntuu vähän samalla,
joka katsoisi friendiä ilman,
niin sitä naururaitaa.
Joo,
tämä on kuulosti vitsiltä,
mutta miksi kukaan ei kertonut mulle,
kun sitä on vitsi?
Ja sitten te ois kontaktissa
siis tavallaan,
että se mun mielestä se vaikuttaa,
että se yksin puhuu kameraalle
tavallaan,
ja sitten täs mä nyt kerron,
että hauskaa juttuja.
Joo,
että sanotaan,
että yleiliiksi ei koskaan
ehkä noussut sellaiseksi,
en tiedä,
kaista joku nykyään,

aina me kaivataan tai mennään,
että kyllä mä vekkäyt yleiliiksi
joku kaipaa,
mutta se mikä arvosin oli,
oli se,
että se toi tietyn porukka yhteen,
siellä mä tutustuin Annaan,
mä tutustuin Niina Lahtiseen,
ja Pirjoa tutustu näihin ihmisiin myöskin,
että se oli sitten sellaisen pohjan
aika pitkäaika selle yhteistyölle,
että siellä tähän sitten syntyi
siskompetti,
ja sieltä on syntynyt sitten aika,
voisi sanoa,
vahva sellainen,
mulle ainakin sellainen ammatillinen,
ikäänkuin tukiverku tai selkanoja,
että tavallaan,
Annaan ja Niina, esimerkiksi on sellaisia,
jos on silleen ihan pääjumissa,
jota mä syntynyt,
että siellä kun soittaa,
niin tietää,
että sieltä saa tukea ja appoa,
ja sitten ollaan tietenkin paljon puuhattu,
ja tehty siis siskompetin,
ohjallakin kaikkia,
ei oo välttämättä moni on saattanut järjestelvää
semmoisen demovaiheista,
ei oo sitten koskaan päättynyt
valtakunnan verkkoon niin sanotusti,
mutta joo, tärkeintä,
merkittävä työtoveruus ja työystävyyys,
kaksi instituutiota on siis
suomalaisesta TV-kentässä,
on siis yleiliiksi,
ja sit se riihimään nuorista.
Siinä kaikki palaa.
Sieltä on synnyttänyt tänään.
Mutta siskompeti oli ennen putousta, eiks niin?
Se oli, se tuli siinä...
Putous oli 2014.
Joo, ne tuli sitten,

että mä olin silloin kirjoittaa sitä putousta,
kyllä,
mutta se mun ikään kuin sitten,
missä mä näyttelin,
niin se tuli sitten 2014 syksyllä.
Mä en tiedä, mä en aina luulin,
mutta sä olit siis kirjoittamassa putoustia aiemmin.
Mä olin sillä aikaisemmalla,
kun olin kirjoittamassa putousta.
Okei, olisit varmaan.
Mä muistan,
mä olin hyviä ja huonojuutisia lämpäämässä,
ja Pirjo kysyi sitten Jenni...
Nyt mä muistan nimeä.
Mutta siis,
joka tuotti putousta myös,
siis siihen aikaan oli...
tota...
Tämä oli jollain lailla siinä tekemisissä,
kuitenkin.
Nyt mä muistan,
Pirjo vaan kysyi,
että onko sinne hakusin,
että mulla olisiko se kaveri, joka olisi?
Mä en tiedä, minkä takia mä käsitin,
että se oli sinä.
Mutta ehkä se olikin joku toinen,
joka ei saanut se roolia.
Se on ollut ehkä joku...
Toinen, mutta...
Se voi olla, mutta näytäkin ajattelin,
sit kun mä näin sut siellä putouksimmassa,
että hän katon mä olin paikalla,
kun sitä suosittelin.
Ah, se oli...
Tai sit se saattaa olla kirjoittamaankin silloin,
en tiedä, ei se vermaan ollut.
En mä muista,
mutta...
Mutta joo, sinne...
Se tievei lopulta sitten,
en mä aatellut silloin,
että mä pääsisin siihen näyttelemään,
mutta sitten...

Siihen sitten sitä ehdotettiin mulla.
Siihen se oli suurakastamasi riitoorava.
Kyllä.
Kyllä.
Se, että se tuli ja...
Hän ihan veli just saada tuossa ennen.
Muistat, pussi sit oravasti.
Siitä se tykkää.
Joo, se on...
Se on kivaa.
Se on aina...
Tässä on tota...
Ja mitä velee, mitä elämässä enää...
Enää enää tekee,
niin se on ainoa, mitä muistetaan.
Se on...
Aina, minkä on ihanaatit,
sillä on tullut joku ihminen tulee silleen,
hei, että...
Hei, anteeksi, että saako häiritteä.
Sitten on silleen...
Joo, tottakai, tottakai.
Sitä aina miettiä, että mistäköhän se...
Mistäköhän se silleen?
Joo.
Mistäköhän se mahtaisi sanoa,
tai muistaa, mutta älä sanoa orava.
Älä vittu sanoa orava.
Ja sieltä se tulee.
Ketottakai se sanoa orava.
Mutta ajattelin, että saat sitä kohmikko.
Se on niin kuin...
Me mietin just sitä,
miten joku vatasi jussi vaikka,
joka on tämmöinen...
Vakavaa näyttöteliä. Miten kun sille tullaan...
Hei, Mr Mallorca-voibi.
Piinpä.
Joo, eikä siinä mitään.
Sehän on...
Samahan pätee itse ajatella jotakin tekiöitä.
Sehän voi olla vaikka joku artiste,
vaikka se muistaa sitäkin...
Niin, tottakai.

...piisistä.

Joo.

Ja sitten se on vaan se,
että joku vaan on kolahtanut sitten
suureen yleisöön.

Niin on.

Mäkin vaikka Anna-Erikson olisin silleen,
että hei, kaikista kasvoistaan,
juliet ja joonataan.

Joo.

Ihan on suosikkia.

Se olisi varmaan...

En tässä se muuus se taidemusiikkia.

Se on mun taideelokuva.

Taiti elokuvaa.

Näin ihan se menee,
mutta eikä siinä mitään pahaa.

No samahan se vienkin uutaa varmaan,
jollekin tiedäksä...

Hitto tuu nyt mitään bändiä mieleen.

Se on ja yhtä hyvä.

Mutta tiedäksä, että joku...

No, joku black sabatti,
niin soittaa ne paranoiidi aina,
ja sitten...

Miksei soittas?

Se on se, mitä ne...

Meillä on 50 muutakin biisiä.

Mikäs siinä?

Ja sama mietin,
että on vesomatti loiria,
kun se taidaan uuno.

Niin on uuno mullekin tuleekan vielä.

No niin, mimenomaan,
että ei se niin kuulu.

Ei se ole se...

Ei se ole se väkevä...

väkevä nuori tulkinta pojatella,
kun vastataan ulhova mylleri,
tai jotain muodon.

Ei, tai hänet huilu levynsä.

Niin.

Tai Turun kaupungin teatterin kultakausi,
jota ei voi olla näkemässä,

kun se oli 70-luvulla.
Mimenomaan, mutta ei,
kun se on se, että se tai kliffaa hei.
Mutta se oli nyt,
ei meidän tarvitse oravasta oikeasti puhua,
mutta tuli mä mietin,
että Inho sit se sitä,
että se sitä silloin on.
En.
En todellakaan.
Ei siis,
eikä se nytkään Inho.
Se on vaan hauskaa,
että ehkä siinä on se,
että miten huomaat,
miten tiukassanne lopulta on sitten,
mistä,
että miten määrittävä jostakin jutusta voi tulla.
Joo, joo.
Totta kai.
Ja varmaan se vaatii sitten,
nyt hän tietenkä mulla on se,
että mä tein viime talvena
sen porisuuden neuvon.
Joo.
Niin se on tavallaan nyt,
se on syrjäyttänyt on oravasta.
Joo.
Se on syrjäyttänyt sen porissa tietenkä.
Joo.
Mutta se on mä huomaaan,
että se on syrjäyttänyt myös
porin ulkopuolella.
Joo, joo.
Se on,
mikä on nyt kivaa,
mutta se, että katsotaan...
Niin pikkurissa,
että se oli myös se oravaihe.
Se oli myös se oravaihe.
Muistakaa se oravaa.
Se oli.
Mutta onhan se,
mä vaan mietin sitä,

että jos tuli semmonen haamo,
kun sä voitit vielä putouksen silläni,
sehän tarkoittaa siis myös
helvetisti vaan firmakeikkatilaisuuksia.
Minä pitää mennä sitä.
Joo,
ja kyllä se on oravalla.
Mä mietin,
että se tuntuu,
niin kun mä muistan,
että mä näin Riku Niemisen,
se on kun se on se munamies.
Joo.
Ja kun mä muistan se,
jossain studion,
niin kun takaa on,
ja sit se veti sitä päälle,
ja mä olisit,
mä tiesitkö mihin lähitset,
jos mä olisin tämän tienny.
Se oli jotenkin niin tieksä kyypsä.
Eihä sit,
kun heti se veti sen,
että se on sen putouksen jälkeen nimenomaan elämänsä,
ja sit sä vielä tianat sillä,
kun sä mietit tekemään keikkoja,
ja muiden.
Kyllä,
eikä siinä se on,
kyllähän sillä sitten
lainoja maksilee,
mutta ei se varmasti,
ehkä sitä,
vaikka totta kai siellä oli sitten
hyviä kokemuksia,
sitten taas ihan päivästä
siellä tavalla hyviä kokemuksia,
niinku firmakeikoissa,
niillä hahmolla.
Siinähan näin hahmot menee,
ja mulla oli tietenkin se liittoauravassa,
että sillä hän saa sitten
koluta noita ammattiyhdistysliikkeitä,
ja teet sen rakennusfirmat,

ja kaikki, missä on jollain tapaa vähän se,
missä on hyvin vahvasti länsä näin,
ikään kuin se,
että työntekijät tuntevat oikeuteen,
se on hyvin järjestäytyneet.

Joo, joo, joo.

Niin,
saanko sanoa muuten järjestäytyneet?

Järjestäytyneet,
onko se niin,
että on rikollisesti järjestäytynyt,
ja järjestäytyneet,
onko se niin, että
hahmakeyys järjestyy?

Mitään ei saa sanoa.

Ei mitään saa sanoa enää.

Tää on kyllä paras,
jos täällä nyt,
järjestäytyminen on oikeassa.

Joo, juo,
eikö arme intissä sanoa,
että rikolliset järjestäytyvät,
mutta armeissa järjestäytyvät?

Niin,
mutta kyllä hän siis muun mielestä
ammattu yhdistysliikkeet järjestäytyvät,
koska ne on...

Niin,
ja varmaan työnantajaa,
kun saadaan rikollisia,
ne onkin.

Omaa,
sen takia se on.

Rosvoja.

Organaista.

Mutta silloin oli ihan kyllä,
siinä oli sitten taas se hahmosuojana,
niin,
ei ollut väliä,
vaikka olis, niin kuinka,
kuinka käännisiä kaupungit työtikijöitä
pyörinyt siinä lava edessä,
niin antaa mennä vain.

Siinä ei ole tavallaan tulevassa

sellainen, että minä en tästä,
minä en saa tästä osumaan,
jos nyt...
Mun hirvein keikka,
yksi hirveempiä oli,
mä esinyin 600-le ihmisiä,
siis joku tämmöinen jättimäinen firma,
Helsingin keskustassa,
ja mua enneesinty siis,
toi kumpiskuustonon,
se on Iina,
tää Jäpaleisö,
joo,
hahmollaan,
ja se teki siinä,
että kun keikan aikana
ihmisiä mennä ottaa selfieita
Jäpaleissoniin kanssa.
Mikä tarkoitti,
että mun yleisö oli
sitä jonottavaa väkeä sinne,
ja mun pääsillä kukka on järjestänyt
aikatauluun.
Tää on tässä sellainen,
joka on järjestänyt aikatauluun.
Mikähän tässä on järki,
ja sitten ehkä mua eniten sinä,
siis kaikki kunnia,
Iinalle,
mutta siis hoiti homman hyviä,
oli oikein mukava,
ei mitään,
mutta samalla mä mietin
vielä sitä,
että paljoahan se saa rahaa,
ja paljoa mä saa rahaa,
ja mitä se teki,
johon mä hokemaan toisti,
siellä oli CG-valokumissa.
Joo, stand-upin,
vaikka siis se,
että oli tehnyt stand-upin,
siitä haluan hyötyä
sen hahmoteossa,

mutta se,
että kyllä hahmokeikka
ja stand-upkeikka,
kyllä niissä on,
on eroa,
mutta onhan noita siis
tavallaan kanssa,
jos ajattelee just,
että ne on kuitenkin
tommosia markkettikeikkoja,
mitä sitten
tavallaan tämmöiset avoimet keikat,
että firmakeikat
oli ihan kivoja,
kun missä oli sitten
vähän tiesikin siitä,
että ketä täällä nyt on
ja pystyn ostamaan
vähän roustaamaan
just sitä kuuluu
saa toimitusjohtaja,
tai muuta,
mutta sitten mä muistan,
kun minulla on ollut tämmöisiä,
se oli kyllä Matti Pikkuvan,
mä en sitä sillä ennen
kausti keikkoja tehnyt,
kun se on nyt ollut mikään
keikkailuhaamu,
lähtö kohtaisesti kaan,
mutta muista mä oon sillä ollut
ikaalisissa,
ikaalisten joku,
se on ollut kuin tämmöinen
luokkaa ABCS Martinen yhdistelmä,
sen avajaiset
tai joku ei ole kuin
valmistunut,
tai sitten ei,
sitten se on vaan ollut
ihan muuten vain sinne,
tai ohjelmaa.
Muista,
mä oon invoessassa

vaihtanut vaatteet
ja sitten siellä oli lapsia
ja niiden vanhempia,
sit mä oon mennyt sinne
ja siellä on suomalaiset,
että lapsi yleisö on
semmoinen,
että ei niitä,
ennen jaksaa kuunnella
niitä juttuja,
tai ne kattoo,
ne on vaan se,
että onks toi oikeasti se,
että on kohti sitä tilannetta ikäänkuin,
että toi on,
toi on aamu,
joka on ollut se telkkarissa
ja aika mukokemuksen mukaan
ei nyt tarve olla 5-vuotiaista,
tähän isommatkin ne on sillä,
että joo,
toi on seuraa ja arvioi,
onks toi sama,
kuin se telkkarissa?
Niinä,
onks se nyt hauskaa?
Niin,
se on sillä,
että siihen ne ei tunnu
kauheasti kiinnostavaa
jotenkin mun mielestä huomioita,
sit siellä on ehkä se,
että just oikea,
sit joku hokeamaan,
sit on se,
aa, joo,
kyllä,
isompi merkitys on,
sit sillä kuvien
ottamisella ja
mutta ajattelen,
että me saattaa miettiä,
jopa, että onks toi nyt
se,

että telkkarista,
vai ehkä ne ajattelevat,
on myös ammattikunta,
joka esittää
niitä hahmoa
ja noissa tilaisuuksissa,
että mitä,
niin no,
esitteen sitä,
Jounas Nurmanin hahmoa,
et.
Ja sit,
sillä tulee,
kun tavallaan,
tajua sen lapsi yleisön,
ikäänkuin haastavuuden,
just monella tapaa,
joku mä en ois siis silleen,
mulle ei ole,
ehh,
mä koen nyt ylipäänsä,
mulle ei ole lapsia itsellä,
kumilapsia kyllä on,
ne heidän on ihan,
mutta ollaat lasten kanssa
kommunikointia on
vähän vaikeeta,
et mulle,
kun jotkut on sellaisia,
että ne hirvee helposti
solahtaa sinne
lasten maailman,
niin mulle,
mulle se ei ole kauhean
luontavaa tai ominaasti,
sit mä ois samaa,
kun mä katsomaan niitä lapsemahan,
et,
miks näe,
näe,
miks näe,
miks näe,
miks näe,
ostaa tätä mun juttea,

mä oon haaanko niinku,
se on kun justus tulee,
yhteiskuvan jonossa,
sillä on siltä,
on siltä jotakin huono päivä tänä,
jokei,
sulla onkin lähtenut
huomasissa itseä,
telkärissä oli pari piirreä,
no joo,
mutta se on,
ihan tosi,
voi sanoa,
että
todella hauskaa kokemuksia,
että en,
vaikka siihen totta kai liittyy
varmaasti sellasta,
tota,
on tää nyt just se,
edelleen just
täydellistä s-marketin inva-vessaa,
odotat siellä,
että milloin tullaan
koputtaa siihen oveen,
ja koko ajan me perkeeksi,
että mitä siellä oli,
jos siihen ulkopuolella
jokoka tarvii,
sitä vessaan,
ja mä oon viennyt sen,
tässä,
kun mä oon odottanut täällä.
Sieltä tullaan siellä,
hyvää tuolissa,
neljä ihmistä,
samantajan kun valokuvan,
eihän.
Sitten tulee,
okei,
vedäks mä näille,
tota, hahamoa,
vai pyydeks mä
anteeksi niinku omana itsenä,

no joo,
mutta,
kaikki alle,
kyllä se on viennyt moneen,
moneen paikkaan,
moneen tilaisuuteen.
Suomessa on monellaisia,
tapahtuvia monellaisia
firmanpileitä.
Niin,
mutta oliko se sitten
niinku tavallaan päätös,
jos mä oikein nyt muistan,
sä olet kaks kautta näyttäneen
siinä putossa?
Joo, kyllä mä...
Sitten sä päätit,
että ei enää,
vai tuli muuta tilaan,
tai...
Joo,
siinä kävi mä teen
tavallaan semmoisen
vähän varomattoman,
varomattoman,
tai annoin,
varomattoman lausunnon
paha-aavistamatta,
sen jälkeenkin mä en se,
pikkuvannassa kausi,
se finaali viikko,
niin oli joku lehdystilaisu,
niin mä vaan silleen sanoit,
että joo,
että kyllä tää oli mun osalta tässä,
ja mä nyt tänään...
Niin,
että mä olin...
Hieno kokemus,
mutta mä en enää tässä
niinku ajatellut,
että mä näyttelisin enää.
Ja sitten se oli jotenkin...
Sitten on jotenkin tämmöiset,

johon jättää putouksena.
Sitten tuli semmonen jotenkin,
että niitä alttiin,
niin kuin muut,
että me olisimme
sitä samaa porukkaa soitanut.
Ai,
ja sitten tuotantuyhtiön,
että se oli vähän ehkä varomattomasti
sanottu,
kun nyt kanavakin on vähän silleen,
ja...
Sitten mä olin lisillä,
että se on ollut ehkä semmonen ainoa mun semmonen,
että kun mulla onkin siis
toimittajatausta niin kuin on,
niin siinä kohdataan,
mä en ajatella,
että tässä olisi mitään...
Sitten tekee, että kun mä ajattelin,
että tästä ei voi tulla
siinä on mitään dramaattista,
että mä en enää näy näyttelistä.
Tässä on vilpittävästi mä ajattelin näin,
niin kuin sinne ei ollutkaan.
Ja mut joo,
sitten siinä...
Mulla oli ajatus,
että mä olisin kiinnostu,
tai kiinnosti sitten,
tai kiinnosti siinä kohtaan jo,
että voisiko lähteä,
tai kiinnosti lähteä
ehkä vähän kehittämään
sitä ohelman tekemistä
ja muuta sitten
siinä kameran taakseja.
Ja sitten se oli oikeastaan,
siellä tuli se pieni taukomu,
mutta 15 oli se
syksyllä se viimeinen,
mutta 17 alkuodestaan
tuli sitten se kausi,
minkä mä ohjein siitä.

Minkä oli sitten semmonen,
tosi voisi sanoa,
että se silloin uudistui,
ja freisaantui tosi paljon,
että me oltiin vielä aikalailla,
että se meidän
jengi, joka kaksi näytöltiin,
missä oli ihan se orava vuosiin,
silloin oli holma Antti muun muassa.
Sehän teki vain se yhden kauden,
mutta sitten kei tosen Kari,
Jenni Kokander, Esihelleen,
oltiin sitten siinä molemmilla,
esimerkiksi niillä kahdella kaudella,
niin me oltiin aika...
Se näytti ja tuntui aika samaa,
että se tuli ihan heti perään siihen,
ikään kuin hirvinien,
meidän rikkujen näitten.
Se oli käytännössä ne meidän kaksi kautta,
oli semmosia,
missä on...
Niin, mutta sitten silleen,
että missä on aku ja rikkujen,
niin me vähän kärsittiin sitten siitä,
että me oltiin vähän...
Kuten olitinkaan vähän SNL.
Joo, siitä ei puhuta tässä.
Varmaan.
Mutta joo, että kyllä kovasti...
Kovasti sitä kaivattiin...
Siinä oli hyviä jutteja,
kun se alun...
Se oli niin hirveä se tuomio siinä alussa.
Niin oli, mutta se oli ihan turhanko.
Joo, niin oli.
Niin, niin me oltiin vähän silleen,
että mikä tämä...
Me ei ihan...
Se meidän porukkaan koskaan lähtynyt ehkä...
Vaikka se oli ihan siis hyviä jutteja,
meikin tehtiin,
mutta siinä oli...
Me oltiin niiden varjossa sen.

Niin, se oli vähän...
Originaalinenkin varjossa pikkusen.
Mikä oli hauskaa, että se...
Se jotenkin...
Mä joskus sain...
Ruotsin laivalla,
törmäsin...
Jos sain Kannella,
joinkin ihan siis...
En muista mistäpäin Suomen oli,
mutta eihän minä ryyppi reissulla,
semmosia jotain äijää.
Ja...
Hyvän tahtoisia ja näin,
ja ne sitten jotenkin oot,
hei, että sä oot oot ollu sen,
mutta tuossa sä muistin oravan tietenkin.
Ja...
Tää oli niinkuin molempia näiden kausien jälkeen,
ja varmaan oltiin jotain...
Uutta kautta,
joku näistä uusit kausista,
oltiinkin jo tehty,
kun mä olin ohjenuitkin jotain.
Niistä jotenkin kehu sitä,
että tämä on ollut hyvä tämä uus,
uus kausin,
niin sä oot...
Mä kerrattin jo, että mä oltin sitä ohjaamassa.
Joo, joo, joo.
Ja tästä mä oltin se, että joo, että niissä oli niissä,
missä mä näyttelin,
niinkuin ne tuli niillä,
ne oli aika lähellä sitä.
Siinä oli vähän semmonen siirtymä vaihe.
Niistä oli hauska,
ne oli tosi analyytti,
niinkuin nekin olisinkin...
Joo, ne oli ehkä pikkuisen semmoisia,
ne oli paremmin ehkä semmoisia koppelakautta.
Se on ihan totta, joo.
Nekin oli niinkuin...
Oliko se oikein sitä mieltä,
vai totesko, että julkinen keskustelu tosiaan

oli tämän tyypistä?

Joo, joo.

Mutta ainahan se muutos pelottaa aina,
mutta siinä on...

Se ehti sopivasti ikään kuin freesantua
siitä 2015 syksystä sinne 17. tammikuulle.

Ja silloin tuli sitten sille,
että Salmisen roope tuli juontamaan
se ikään kuin se koko se lavastusta
ja sen ikään kuin näyttämme kuvaa
koki semmoisen kasvojen kohotuksia.

Kaikki oli ihan uusia tyyppejä.

Siis oikein siellä oli tosi...

Ei siellä varsinaisesti...

Kokanderjeni oli ainoa sellainen selkeästi tunnettu.

Siinä tuli...

Siellä tuli...

Erkko oli ihan uus kasvo kaikille.

Hämäläisen piilevi.

Ja se olisi ainakin ankeisvuosit.

Se oli tosi...

Silloin se...

Silloin siitä alettiin uskoa siihen,
että joskus tämä kannattaa...

Laittiin joskus ahtaa täytteen ihan uusilla naamoilla.

Ja niinhän se pätei ihan mihin tahansa ohjelmaa.

Ja mun mielestä putous on jotenkin jännä siinä,
vaikka siitä tavallaan kritiikkiä annetaan.

Putous on ainoita ohjelma, jos tulee uusia ihmisiä.

Koska sitä työ muistaa, että sillä on koko...

Se eka kausi oli.

Oli ihan siellä tai hissua tällaisia makituneita.

Mutta eihän noin ollut mitenkään tuttuja naamoja
televisioista, jossia noin riku.

Eikä sitten teidän kaudella ihan uusia.

Se on tavallaan tullut koko ajan uusia.

Mun mielestä, nytkin siellä on ihan uuden naamo taas.

Kyllä, joo.

Sitten juuri aattelen jotain tällaisia,
kuin Christopher's Tramper putoksesta.

Oli ihan uus naama silloin 2018,

vaan meillä on se siihen tuli mukaan.

Nyt en ole itse siis 5-vuotiollut tekemisissä
ja näin putouksen kanssa itsellessä on

taakseja nyt elämää, mutta merkittävä vaihe.
Tää oli taas tämmöinen harkitsematon lausunto.
Jonas Nurmalille, putous on taakseja nyt elämää.
Taakseja nyt elämää.
Hylän nyt putouksen lopullisesti.
Haukkuu nykyisen kauden.
No, mutta tässä tulee pisin podcasti tähän mennä.
Se haittaa meillä.
Oksuu kiire?
Oho.
No, mä puttiin teatterimuistoista niin kauan.
Eikä siis, oikeasti se oli mielenkiintoista.
Se oli tämä pointti.
Pelimies oli tuossa välissä,
mutta se oli sun semmonen oma ohjelma.
Niin, se oli sellainen siihen,
joo, kai sanotaan, että siinä oli sellaiset palaset
kohdallaan, missä pääsi ehkä toteuttamaan
toisaalta sitä poliittisesti yhteiskunnalle
satiiriä, mitä oli jo yleliiksissäkin tietenkin,
muuten ja sit saa tuoda näitä hahmoya
imitaatioita.
Se oli semmonen rakas lapsi siellä kaikkien joukossa.
Se oli tuotannollisesti vaan myös,
se oli rakas lapsi, mutta tuotannollista
aika raskas lapsi.
Me tehtiin joka viikko sitä aina.
Jokainen jaksollisille, että se kirjoitettiin
maana tai tiistää.
Sitten kuvattiin keskiviikko torstai.
Ja ne oli aika pitkiä päiviä.
Tavallaan ihan järjityn savottaa sitten noin vielä leikkasen,
tietenkin tyyli, että se oli launta ja aamulla
valmis, kun tuli launta, niin se uusi jakso pihalle.
Varmaan vähän ehkä suurimmalla budjetilla
erilaisilla tuotantorakenteilla, niin se olisi varmaan voinut,
oltaisi voinut ehkä jatkaakin.
Mutta toisaalta sitten, minusta tuntuu, että se,
että se ei koskaan ehdottänyt kokea myöskään se muista
ihmiset oisille tuleeksi sitä vieläkin.
Se on semmonen kiva, kun ihmiset tuleeksi sitä.
Miksi ei sitä tehdä vielä?
Siinäkin on, että joskus on hyvä, että semmonen pieni
nälkäkin jää, että se jäi sellaiseksi omallaisekseen

ehkä kulttisarjaksi sitten niiden parissa.
Jotkut yhäisi päättää, niin hyvät herrat
pyörissä vieläkin.
Kyllä, todellakin.
Ja oli siinä varmaan myös sekin, että ehkä se
katsoja määrä ei noussut ihan sitten niin iso,
kuin mitä toivottiin ja haluttiin, mitä olisi ollut syytä.
Mutta toisaalta mä oon siitä hemmeti ylpeä siitä,
ja mä oon siinä, että ne, jotka sen sarjan löysi,
jotka siitä tykkäsin, niitä oli kuitenkin niin kuin,
puhutaan niin kuin sadoistuhaa sista,
että sitä katsoo säännätisesti.
Että siinä mielessä voisi sanoa onnistuneensa.
Joo, ikään me päästään näin siihen.
Mä seuraan tällaista 80-lukutiliä Twitterissä,
missä on Suomeen 80-lukutilla.
Oli tämän televisiin luku ja niin kuin,
oli siis se lauvan tai napakymppi jakso,
mitä 2,5 miljoonaa katsoja.
Aivan järjetöntä.
Niin kuin, että yli puolet suomalaista on kattonut
napakymppiä sillä heti.
Kyllä, kyllä.
Niinhan tommoseen, niin kuin mitään toivoa.
Muistaa, että ei se nyt ollut erityisen ympäri.
Tämä on, elma.
Niin, mutta TV on hankittu.
Joo, joo, joo, ja lauvan.
Se on saunan jälkeen katellaan nyt Tälkkari,
ja sieltä tulee Karisaalmela,
nähan on kuitenkin ihan verpaliikka.
Kyllä, kyllä.
Mistä tuli mieleen? Nyt on Odoin Aasi siltä ikinä.
Karisaalmelaiselahan tuli sielkeen Talkkari,
muistakseen.
Se oli se tämmönen talkshowohjelman,
missään oli rento American Line Studio,
niin Suomessa on yritetty
talkshowita tosi pitkään.
Semmos niin kuin toimivaa, on ollut monesti.
Ja ehkä sellaista American Line Studioista,
meillä tähän löytyy ikään kuin se A-studio.
Joo, ja sitten Nyberi itö.
Joo, ja Nyberi, ja sitten meillä löytyy musta tuntetoi

hyvät pahat ja rumat ohjelmaa.

Joo.

Silloin on yhdessä luonnossa, se vähän ehkä,
vaikka ohjelmassa on ala-aastellaan,
ettei mä sitä olisi seurannut,
mutta jälkeinpäin, mitä katsonut,
klippejä ja lukenut aiheesta ja kuuluu
aikalaisilta, niin sillä hän on selkeä,
että omat tämmöiset siis
meriittiin sillä ohjelmalla,
ja miten se on uudistanut
suomalaiset Tälkkariin.

Mutta siihen on vähän ikään kuin
jollain tapaan, mistä tulee
keskustelua-ohjelma-tyyllä,
ja se on vähän hirtäydytty.
Siihen pitkään musta on 20-vuotiaa ohjelmassa,
että pitää olla vaaran tuntua
keskustelua-ohjelmassa,
eikä tarvi olla.

Tai sillä, että silti jäi sellainen,
että sen pitää olla etenkin vähän arvaamatonta
ja ilkeitä.

Joo, ja siellä pitää olla tosi autoon,
että nyt nyrkeilään näin.

Jotain on tämmöis näin.

Nyt me mennään lääkkeitä.

Nyt tuodaan yhtäkkiä jostain,
joka on yllätys tälle toisille vieraaleista.

Katsotaan, mitä tapahtuu.

No niin, kova journalismia.

Se olisi lumenssi syvät paateja rumat tehtäisiin.

Mikäli Riku ja Tunna olisi mennyt
journalistikoululkuun?

Okei, Riku on.

Paitsi, että nekin on sitten taas silleen,
että eihän sitten taas, että
en usko, että Rikukaan
haluaisi tehdä sellaista ohjelmaa,
missä on sellainen omitunnen ahdistava vaaro.
Nämä ovat kattuneet hyvät paateja rumat,
että se on ahdistava näköistä ohjelmaa.
Miten mennään
torstailman selkeen lukkumaan?

Se oli semmoinen tapahtumaa, ja muista mä oon ollut sen verran vanhempi, niin me katottiin sitä.

Ja sitten se oli seuraava, kun katotteeksi teidät, niin mielenkiintoista.

Sitten on kato se, että kun niille on ollut, se oli viimeinen ohjelma, niin nehän saa jatkaa, niillä on mitään, mitä lopettaa tiettyä.

Nämä oli hyvin erimittaisin ne jaksotkin.

Mutta se, mitä tarkoittaisi, että siitä ei sellainen omitunnen

puhe

televisioalan kieleen, että siihen aina tehdään. Sitten tavallaan mun mielestä nää tällaiset

embuskelinnahdegroon, mitä mäkin olisilloin ihan ikänä vuonna 2012 tekemässä

ja

muut sen kaltaiset,

niin siellä on vähän haettu

semmoista, että nyt pitää olla

jotain, että katsojat vähän

kohahtaa ja kauhistuu, mutta kun mä taas sitten

esimerkiksi,

ja se on oma tapansa tehdä, mutta sit taas, kun

mulla on mallet, en mä tykkää,

mä joku tää tällainen

siis, mikä nyt olis joku

esimerkki, joku tuomas embuskel,

kun se haastattelee Jari Sillan päätä,

niin mulla on sehän semmonen, en mä haluu

kattoa sitä, enkä mä en itse asiassa

sillonkaan, ohan sitten sekin nyt vanha, varmaan

kuusi vuotta vanha tai jotain.

Mä en sillonkaan, mä en pystynyt kattoa sitä,

en mä haluu, että mulla tulee kotisohvalla

Telkkirjaa, sitä minä olen.

Joo, tai se, kun Maria Veitola on elmässä se

vesakeskeikhamppäisää.

Joo, ja tulee vähän semmonen,

että kiusataaks

tuota, oha, ja mikä tässä, mitä

tässä tapahtuu, ja minusta esimerkiksi just se

vesakeskisohomma oli ihan semmonen, että

siin voimusta sanoa, että

katottiin ylhäältä alaspäin ja vähän
niin ku, tir, ja mun mielestä
sit, niin, ja tirsuttiin silloin
vähän. Joo, ja sit mä oon kuitenkin luokitellaan
melkein huumurin ohjelmiksi,
mitä ne ei niinku oo,
ei niinku minkään laista, ja sit niillä on jotain,
mutta se on vähän, kun monet, no nyt mä
innostuin, niin totta pakko sanoa,
nyt kun on tulla jo mieltä asiasta,
joilla olisit komedia-elokuvat,
enkä tarkoita perunaa tai näin.
Mä oon niinku on tietysti silleen, että ne on
kuitenkin, että niitä jopa arvostetaan,
niinku hirveesti, ja arvostelijatkin on
oikein hyviä, että se on oikein elämänmakustumuut,
mutta ainoa ongelma on se, että se ei oo hauska.
Niin, niin. Mut sit mä haukutaan
Adam Sandlerin, mikä tahansa elokuvan, joka
haidosti naurat. Ne on hauskaa juttuja,
nimenomaan. Mutta ne ei oo elokuvat aidottasi,
eikä ne ole, ois aun todella huonoja,
mutta on ne hauskoja monen. Ja tavallaan se, mikä muu mielestä sitten taas pelimieheessä, ja tuossa
mun oma stooksussa, niin se, mikä muu minä olisit tullut
molemmisohennuorolla, on se, että vieraat
niille pitää jäädä semmonen
olo, että olipa kiva käydä,
ja ne pitää saada näyttämään hyvältä.
Ja sit pyydetään semmoisia ihmisiä, että ne
halutaan saada näyttämään hyvältä.
Ei, ja tavallaan, että sinne ei
luovuta... Eihän ne tuu takaisin jossain.
Ei, ja sit katson, kun rupeen Suomessa on pienet piirit, että
jos oletkin yhdessä poliitikolle olis vaikka pelimieheessä tehnyt paskamaisesti,
niin sehän on kuitenkin
lopulta työkaveria, te keskenään siellä kuppilassa,
niin nähän kertaa, missä älä on sinne,
herraamalla meidän, ettei väittää tehdä tämmöstä,
mutta sit tuu on annesaa,
niin, tuu tyyllä on tää housukintussa,
ja löydään kakkunaamaan. Ja sitten taas
juuri tuossa ihan saman homma tuossa
keskusteloholmassakin, että vaikka siellä
poliitikka on siellä hyvin vähän ollut,

mutta siis se, että
siellä kans, että
et saada vieras näyttämään
mahdollisimman hyvältä
ja sellaiselta, että
katsojalla voi tulla semmonen olo, että vitsi olipa sen
rentoja, olipa siellä hyvät jutuute
tämmöiset, että rakentaa se
sillä tavalla, mutta se on
lähimpänä nyt siis, mitä ollaan päästy
mun mielestä, nyt Suomessa tämmöistä,
ehkä Kodano, Brian Schottka,
sitten yritti Jonas Hytönäkin yritti kauheesti,
joka itse asiassa mun mielestä, mä en tiedä,
mikä sun suurin siihen, koska mä taas olin
sitten jo
kasi ysiluokkaan, niin silloin kun
Jih-S
tuli, eli Jonas Hytönen soo, ja
sitä aika pieni sen jälkeen muista alkuin,
oliko hän TVT vielä, vai
suhteen vielä alkuin tulla se
toikonan operaen.
Sitten on hauskaa, että sitten tässä mä asutaan
siis ton
Marsin kanssa, Marsinymonin kanssa
samassa talossa nykyään, kun joka oli
siinä sitten taas, siinä haus,
Lennikalleen hauspäännissä,
ja luonnollisesti hän nyt ovat ikäluokkansa
parhaita muusikoita, ettei jopa
Suomen parhaita muusikoita, niin siinä oli
kyllä, kyllä mä tykkäsin sitä
kattoa, ja mä muistamme,
siinä oli, joo sikäsi, hän oli
legendarinen, ja sitä hauskaa myös se,
että mun keskusteluohjelma on ollut mukana
kirjoittamassa
Jasirgei, joka on ollut
kirjoittamassa siis, joo
Jonas Hytönen souta, ja mä olen
luonnollisesti minkäikö? Voskohan ne vaihteen jälkeen ei löydy
Suomesta, jos tää TVS ei ole mitään Jasirgei,
se on ihan totta, ja hyvä, että

kirjoittaa, koska se on vähän nerosen jätkä,
niin, mut joo,
kyllä mä tykkäsin, ehkä
nyt, jos kattoisit
tämän pätkiin, niin voi olla, että siinä,
minusta tuntui, että siinä tuli semmoiset se, että se tuntui
vähän hitaalta tai se tuntui semmoista, niin...
Mä luulen, että se vanhenee kanssa, mutta jos mä katsotas
yhäkset tullut mun konaan eitä, niin kyllä niiskin
niin kuin muu, että ei se, mut
mulla on jäänyt mieleen sitten Jonas Hytönen
soosta, niin me oman se bändi, se oli
niin kuin jotain hommaa luokkansa, on teillä
Jonas Hytönen vissi, että sitä, hän hän on nykyään siis,
minkä tonto-yhtiön toiminnusjohtajassa,
että sehän lähti ikään kuin sitten
tehnyt hienon uran
kameran takana, mutta mun sä et se,
jotenkin mä en koskaan saanut kiinni sitä,
että miksi se jäkö niin paljon mielipiteitä,
se Jonas Hytönen... No mä tiedän sinne ehkä, että se oli
vähän mun mielestä se ongelma, että eihän sikä vahe hauskaan muu,
että se, mun mielestä tää tiili on kuomikoi
vetämään tuommoista ohjelmaa. Mutta mä tykkäsin
siitä, mulla tässä tuli semmonen
olo, että se ei,
mä en minä tiedä, mulla kyllä silloin
teininen, niin mulla tuli semmonen olo, että
ei, tietenkin tuli semmonen olo, että
ei toi nyt vaikuttaa,
toi vaikka tää niinku kivalta ihmiseltä,
mulla tuli semmonen olo, ja se oli tavallaan
se tärkeä siinä, ja mun muistin kuvaan se,
että laittoi itseään alttiiksi myöskin siinä
itseään alttiiksi ikään kuin
vitsalulle, että ei se,
itse ironinen
tälle, mikä on tärkeätö.
Mutta kun se on vähän se, mun mielesti,
niin kyllähän se on niin ku, että ainahan
vieraathan se tekee se ohjelma, ja on
niin ku, mutta jotenkin jos sä katsotaan
Kononoprajan showtakin, niin paremmin on
niin, kyllä silti teet, että se hauskin

taitaa olla se Kononoprajan. Tiedäksä tavallaan, että se kuitenkin, niin ku vaikka se on niin hirveä hyvä, niin ku Sidkikhaa, tavallaan mistyy niinku olee siinä straightmanin, ja saa ne vieraat nimenomaan näyttää tosi hauskaata, ja totta kai se on, se on niin ku munen palasen summaa. No mutta siis pointtina oli tässä se, että niinku minusta sitä. Oli varmaan hieno, minä muista, kun se alkoi, kun tuli ne minkäkin mainukset, meillä on paras studioyleisöjä, sitten korona ja ei yleisöä, se oli kyllä. Joo, mä muista vielä, kun me kuvattiin Helmi-kuussa 2020, tehtiin sitä, missä on se, että studio yleensä, aata vähän studio. Joo. Niin, mä muista vielä, että pitäisikö, mä ehdotin vielä, siellä oli siis se kanavidusta, ja sitten se mainustoimisto, joka teki sen kampiksen, ja se oli kanavidusta tietenkkin. Sitten mä ehdotin siinä, että me tultiin sinne, että silleen niin ku, että studio yleisö, sit se on nyt tyhjä, ja tietenkkin silloin oli koronasta tiedettä, mutta se tuntui kaukoseelta. Niinpä. Sitten mä olin se, että voiko heittää tähän, että sanoiskin silleen, että aaa, niin joo, tän ohjelman, tän ohjelman, tota studio yleisö, niin palas just Wuhanista. Joo. Ja he ovat siksi olleet siellä. No joo, eipä se Wuhan tuntui kovin kaukkasolta, toi vitsi kauhean hauskalta silleen, mutta sit meni se alle kuukausi. Niinpä. Alle ku, kolme viikkoa, nyt tilanne muuttu radikaalisti. Mutta kokemus sekin. Mut se oli hauskaa, sit se tavallaan musta tuntui, että se oli

hyvä aika myös aloittaa uusi ohjelma, koska ainakin yleisö oli kotona. Niin ja siis, että ajatteles sillä mun ekan kauden, ekanla jaksolla, kun sitä lockdownia oli varmaan kulunnut se viikko tai puoltoista, niin silloin oli yli 800 000 katsoja. Niin sen, se oli Maikkariin vuoden 2020 katsotuin ohjelmosi ekan jakso. Mulle oli suuri ilo koronassa, olin katoin sitä, että eihän ohjelmaa, ja sitten katoin surmestari. Mä olin jotenkin ihan mahtava, että miten nyt näin kiva lasten kanssa vielä siinä. Ja se oli niin hauskaa, että mun mielestä oli Maikkariin hyvä strategiaa. Nelonenhän panta sitä meidän stand-up-ohjelman. Ei me julkasta sitä nyt, kun hän on takana. Nyt hän ei kannata näyttää sitä nyt ei kannata, kun ihmiset on kotona kattomasti. Ei, ei, ei. Me laitetaan se sitten myöhemmiä. No sehän oli hyvä idea. No joo, siinä on kaksi erilaista strategiaa toimia. Nyt hän se on ollut hauskaa sitten, kun saatiin kolmannelekkaudelle se yleisö ja studio on vähän isompi kuin niillä kahdella ekalla kaudella, ja totta kai se tuntuu, mun musta tuntuu, että se on tavallaan tietysti mielessä ihan uuden ohjelman ekakausi, tai ihan eri ohjelman on se, kun on kattoneet tämän pätkiä sieltä, että on kaltakaudelta ihan sen takia, kun on halunnut palauttaa mieli, että mitä kai hän tämän kanssa, sit kun oli jotain vieraata samoja, mitä sitä hän kanssa nyt puhuttiin kaan, sillä on kaudella yksi tai kaksi, niin kyllä täytyy sanoa, että se on ihan kauhean näköny, se on ykkös- ja kakkoskausi, kun se studio

näyttää pienemmältä, sit sillä on hiliä
suus, niin se näyttää alfa-TV-ohjelmaa.
No kieltämättä, ja sitten ehkä siinä
just se on sama kuin ehkä siinä yleliiksestä,
kun pelailla, että sinulla on nyt tämän, tässä me pelataan
Sanna Marininkaan tätä peliä, mutta kukaan ei reagoit,
okei, siellä katja lappi nauraa vähän.
Kyllä, ja sitten tää on ollut kanssa kiinnostava
huomata, että sitten kun on saanut, olit siis
eka kausi, joka oli se 20 ikään kuin se
koronakevään kausi,
joka,
jolloin oli tosiaan siis voisi sanoa
satumaiset katsojaluput
aikaa,
jossa elämme nähden,
niin sitten
ja kun se kaikilla olisi saman tilanne,
missä ei ollut ketään kaikki tajussa,
niin se ei ketään haitanut se yleisyyttä.
Sitten tokaan kausi,
kun tuli,
ja jatkettiin, valitettavasti jouduttiin
jatkaan sillä samalla saapulunnalla,
kun yhtäkin tuli taas sitten se yleisökiä.
Niin, että kun sitten taas sinne tehty,
syksyllä kaksikin tehtiin toiset ohjelmaa,
ja missä sai olla yleisö, niin näin.
Niin,
niin sitten tuli valautetta,
jotenkin se eka kausi oli parempi.
Joo.
Mä ootin se, että joo,
okei, ja sitten kysyisin,
miksi mietin, että jotenkin siinä oli jotain tämmöistä,
mutta totuus oli se, että se tuntui,
sen tekee sen yleisömyyden hyväksy.
Se tuntui, että se oli ajan kuvaa,
mutta sitten tämä kakkoskaus ja 21-keväällä tuntui,
että se tuntui, että se olikin jo yhtäkkiä taas
epänormaalia, epätavalista,
kun se tuntuikin sitten lopulta ihan,
että tietysti, että tää lähdemme ollaan kaikki bunkkereissä
nyt, katsotaan tätä

poikkeusajan ohjelmaa
jollain tapaa, että
mutta joo, ei siinä,
nyt sitten kolmas kausi toi mukanaan
yleisyn, eli naurun,
ja upea bändi sai keskittyä,
katia jätkät sai
keskittyä soittamisen,
ei tarvinnut siellä
väkisin nauraan.
Mutta no, se varmaan erilaisesti
mennä se alku monologi,
mene kerran täällä vitsen ja yleisölle, että nauraa.
Pikkusen, joo.
Kyllä. Vielä kun en nauras,
niin.
Niin, mutta sit onneksi voi lisätä sitä.
Niin, se on totta. Siitä oon meille.
Lianne sanoo, kun menee
sehän on hauskaa, mä en tiedä, miten se meni laillisesti,
mutta se on yllättävän monessa, kun mä lämpään niitä yleisöin.
Niin se on aina jännä, kun on silleen,
no me kuvataan myös tää yleisön reaktiot tässä.
Joo.
Mut ette hetki ne,
et jos nähän lähetykseen menee,
niin eiks mulle kuullut sit jonkun
kohduttaa sisällön tuottamisesta,
mutta joo, ei ole tarvinnut siinä,
johon nuutmanissa startti.
Mulla on vielä nopea ennen kuin mennään, mä oon puttu pitkään,
mutta mä oon ihan oikeasti kiinnostti.
Mitä muumi peiko äänenä oloa?
Se on ihan aam.
Oliko semmonen hirveän paino lasti siitä,
sä kulut niihin, jotka on kattanut lapsena sitä?
Mä oon silloin kovasti katsonut
muumilaksontarinoita, paljon muitakin
piirrettyjä. Mä oon ollu sillä lailla
vähän
tämmöinen, ehkä
mä en tiedä, mikä
mikä tänä päivänä sille on
poliittisesti korrekitava oikea termi,

mutta siis mä oon ollu
mä oon ollu aika silleen
mä oon kiinnosti jostain asiasta,
että mä oon silleen pistänyt siihen aika paljon paukkoja,
että mä olen esimerkiksi silloin
lapsena, joo mä oon
ottanut selvää, että kuka
ketkä näyttelee näissä
duppaa näitä, ettei hahamaa, että mä oon tietenkkin lukenut,
mä oon kirjoittanut lopputeeksi ylös
tai alusta, että kaikki näyttelee, joka näyttelee siinä.
Sano, että sä olit lapsena jo järjestäytynyt.
Joo, näyttelee,
että mä oon vertailu eri, että mä oon voinut selvittää,
että kenen ääni kuuluu kellekin.
Että mä oon voinut niinku,
mä oon kattonut eri piirretään, mutta tääl on sitä,
mä oon saanut ääni, ja tää on nyt,
ja sit mä oon kattonut, eli tässä on
näänimet, että sä oot oon niin kuin arvutu se
tämmöinen mysteeri,
minkä mä oon ratkassa, että mä oon ollu hyvin
erittäin hyvin perillä yhästuvuun
ääninäyttelijöistä silloin, ja
ja haaveillu sillä on myöskin, että
voi kun pääsi kyllä, ollu makeen kattoo jotain,
no nyt jo mainit niin itse asiassa, kun mainittiin
loirivaikkaan tulee ne uunot mieleen,
niin mulle häin ne uunnoja, niin vesämattiin
loirioille se lampun, aladinin
lampuheikki, niin se on jännäis,
että mä oon aina naurut, tai siis
mäkin kuulun sen aikaan loistovasen
veskun siinä se,
mutta sit mä aina mietin, että hittoviä siinä on
enlainen kerrissa, se ois Robin Williams,
ja kuitenkin se, että no, eih,
tässä ois sitten, en tiedä,
mutta se on jännä, mä olin kesäteatterisimatraalla
2007 ehkä,
Pekka-Autiovuori oli siellä,
näyttelijä, ja sitten mä oon niin pitkämmä,
kyllä tuttu näyttelijä, ja tiesin monesta,
ja yhtäkki mä kuuntelin, ja sit mä tyysin

moni,
kyllä, ja korkin,
ja yhtäkki mä oliset
herranen aika, ja sitten taas,
no mua nuoremmat, se oli lapsin, ne oli yhtäkki,
kun se oli ankkakronikassa,
roopasenän ääni,
ja sitten siitä kans,
mutta se oli niin hausko mä niin kukaan, että mä oot mistä
tää nyt on ääniä, ja sitten yhtäkki,
mä oot minun hentä,
Pekka-Autiovuori, se on nimenomaan,
että sehän näytyy aina sitä konnaa tosi useasti,
no okei, no roopeki on tietysti
mielessä on, ei ole kivoin
ankkakaan, sanotaan,
joo, se moni,
ja korppi tosiaan, ja sitten sen hyvin
omin takia,
otettiin sitten, mitäs mennään?
Minä olen moni,
minulla on Uppsalaan
Pirinääntä,
nimenomaan,
mutta se on ihan voittava,
ja se on...
Siitä löytyy juutovasti täällä löytyy,
se on ihan vitsillä dupannet sen sillä,
onko se täällä,
nyt me lähermekin panemaan,
ja sitten se pitää saada taun
asioita järjestäisiin,
se on hausko tyypisee,
mutta mä haluin joku
Tarvo Manni elämän kerran,
niin sitten nuorena näytty kansalista,
että tarvo Manni-alikulma aika hirveä kiusaamaan,
siis esimerkiksi, mikä se on tää Edvinlaineen
veli,
muista, mikä hänen nimi on, mutta oli näyttelijänä
kansalista etterissä, niin ne ihan
siellä mikä kuoppa, mikä se on se missä ne
monttu, niin siellä niin oikein
aina Tarvo Manni ja Pekka Autiova

imitoi sitä laineen veliä,
ja kaikki nauroja muuta,
ja sitten
Pekka Autiovorin servis,
miten paljon sitä toista saattu,
kun tekin näin, niin se lopetti se heti,
Tarvo Manni ei lopettanut ikin,
se oli kuuna maina,
aina sellainen.
Mä oon kuvitella jo, että Tarvo,
joku muu kysyi sanoa,
että teatteri diivat
Tarvo Manni-kiravahinen
muistolleen, niin kuulmaa
hyvin raskastyö,
hieno näyttelijä,
ja aikansa
näyttelijä, mutta raskas.
Se on hyvä kirjaa kannattaa lukea,
että jos kiinnostaa yhtään, niin on teatterikoulu
ensimmäinen vuosi kurssissa, on tämän nimi.
Siinä on just, kun Tarvo Manni,
ketä muita siinä oli, mutta se on niin hauska,
kun se on sodan aikana perustettua.
Joo, oliko niin,
semmoista, että Tarvo Manni on ollut,
hän hän on viettänyt,
onko se vankilassa tai
mielisairas, koska hän kieltäytyy?
Joo, ja siinä oli suoraan,
että niissä kutsunnoissa on ollut se,
niin siinä on jossain muistiinpanoissa
huki vielä, niissä kuulusten muistiinpanoissa,
että ajalla
kello 1.42,
Tarvo Manni menetti jälkeensä,
että se on siinä, kun sit on ollut
siitä, mutta se on mielenkiintoista,
että jos tuntuu, että oli vaikea olla teatterikoulu,
johon ei päässyt teakkiin tai näytyy,
kun pikaan meistä ei päässyt,
niin ehkä toi on vielä pahempi vaihe.
Se on, on.
Ja hän pääsiin sitten myöhemmin,

mutta joo.
Mutta se on hauska sinne, kun Hakki tuli mieleen tästä,
mulla oli pitkään semmonen siis kauhu,
kun ennen oli pahtimalla teatterikorjetus
valilassa, ja se kahvin tuo,
kun muista aina yhdistän sen, kun meni pääsukokeisi,
niin nyt kun haistaa vielä jonain päivinä
tuo pahtimot sen kahvin, niin mun ensimmäinen
tuli ensimmäinen pieni pakokau.
Tämä on mielenkiintoista,
kun minulla taas maattelee sitä,
kun kuvattii sitä janglaavia,
koska minulla suurin hämeentien ihan päässä,
eli siinä kuuluu hämeentien
Sturen kadun kulmassa, eli siitä,
missä pidet, että se on Hermaninakai oikeastaan,
tai Hermanin on toisella puolella mallilla,
niin minulla oli siinä viiden viikon ajan se asunto,
missä olisin, että studio oli rakennettu
siihen Sturen kadulle, ja sillahan
niin, joo,
niin sinulla tulee positiivinen muisto,
ja minulla tulee pieni pakokau.
Olen, ja minun jäkin välillä,
kun kävelee siitä teakin ohi,
missä se uudessa on, osotaan ihan väärään suuntaan,
niin minulla tulee viekin semmonen,
eikä minä olen valmistunut,
eivät minä tarvitse missään tekemis olla,
mutta jonkun trauma se on jättänyt.
Mähän taas sitten, kun mä kävelen
aika lähes viikottain,
tulee käveltä teatterikorkeakoulun ohi,
se, missä on käynyt pääsukokeissa
taas kertaa, koska oso on kalliossa,
ja sitten kalasatamaan,
tulee monesti
mentävä,
ja on
asiaa sinne, niin mä kävelein todella usin,
että siitä ohi, ja minulla se ei herätä enää
mitään.
Mä en tee okaisia vieläkin samaa, siis varmaan,
että kun nimet pitää käydä itse lukeessa,

et sinä tiedet se, että tiedet se,
että on netti, eikä mihkä se, minua muistisi näkyä,
kun näkee niitä ihmiset, kun tulee jotsille itkiä,
ja tos on sitten tulee hurratin, ja se on
tietenkin niin julmaa, mutta en mä tiedä, miten
muuten se voisi hoitoa.
Mä kävelein sitä, kun katsomisin,
niin sellaisia terha-koitot
näyttelevät opiskelijoita,
röykilä tai itse ilmaisen
siinä,
niin edessä me kävelein siitä,
niin
sempiä koittakaa valmistumassa jälkeen saada töitä.
Niin, et vähän
katkata.
Oksul on puhuttu, ja vaikka kuinka kauaa,
mä kysyn, että oksul on joku tiedä muisto.
Ei kuka ajan katsomaan mitkä.
Tää voi katsoa tosissaan.
Niin, joo.
Oliko sinulla joku komedia muisto,
sellainen, joka on jäänyt sinulle?
Kyllähän tuossa komedia muistoa tuli kerrottu,
yksin minkä mä haluan ehkä nostaa
johtuen, ehkä siitä, että
kyseinen sarja tai
sanotaan, että ylipäänsä aika paljon nyt
arvioidaan sellaisia
20 tai 30 vuotta vanhoja komediasarjoja
elokuviakin,
ja välillä niitä vähän
sitä on syyttäkin
tai turhaakin.
Ja
mun mielestä yksi sellainen, että kritisoidaan
vähän liikaa tai halutaan nähdä sinne
sellaisia negatiivisia merkityksiä, mitä mun mielestä
ei oikeasti ole, niin on friendit.
Joo.
Joo, se oli ihan loistava.
Se oli hyvin, se oli hyvin
kiteyttänyt siihen nimenomaan sen,
että tavallaan, että se, että

yleensä komediasarjat kertoo
jollain tapaa enemmän siitä
tästä, kun niistä kirjoittaisi. Se oli
myös yksi tämmöinen hyvää pointti siinä.
Mutta friendissa, mun mielestä,
eikä ainaistaan friendissa, vaan itseasiassa just
Fraserissa, mikä taas on sitten mihin
myöskin, tai mikä oli
just se juttu, mihin Atte oli haasteltu,
kun Fraserissa tehdään lisää
jakseja, mihin itsekin suhtaudu vähän varauksella
juuri sen takia, että sen määrissä ei ole siinä.
Mutta friendit sen
jollain tapaa aloitti, ja mun kohdalla sitten
Fraser sulavasti
jatko.
Ja se, että tavallaan hyvä
komedia
voi myös luoda
samastuttavia esikuvia.
Tavallaan
toimintaleffat luo meille sellaisia
jollain lailla
toimintaelokuvan
sellaisia jotenkin ihan
tietäjä, joihin me ei ihannyt, tai me fantasioita.
Tuohon me ei oikein päästä.
James Bond sille, että
olisipa minussa rahtuinen tuota.
Se oli ihan sama, että James Bond
voisi olla kandafti
ihan yhtä kaukana.
Niitä me
tavallaan ihalaat olisivat minäkin
tuollainen.
Sitten taas ehkä
suuret
ehkä
toimintat
tai jännityssankarit, mutta ehkä
raamujen sankarit, ne on sitten taas semmosia,
että me ihalaan sitten jollain tapaa, että
tuossa olisi saavutettavaa.
Eiks mä oon vähän niin kuin toi

minussa on tavallaan noin samat hyvää.
Ja sitten komedia,
minusta vähän ehkä
komedia sitten
ajatellaan silleen, että komedia-hahmota on
semmosia pellejä tai noin sketsia,
tai semmosia vähän
ja onhan niitä sellaisiakin, mutta minusta
tavallaan friendit toi ihan uudenlaisen
kattauksen komedia-ahmeen.
Nyt on yhtekkiä tavallaan
ikään kuin komedia-henkilöitä
hahmoya, jotka
on kirjoitettu
ikään kuin raama.
Ne on tavallaan kirjoitettu noin kuin raaman
henkilöt, mutta ne on myös hauska.
Tai se mitä tapahtuu
niin ruokkii, niiden luonteissa
jotain semmoista, mikä synnyttää hauskuutta.
Tietenkin niin kuin totta kai se pitää olla,
että jos ne olisi puhtaisi
raamassa, niin ne olisi
erilaisia Chandlerin
pyrkimys käyttää
huumoria suojamekanismina, olisi varmasti
synkemmässä muodossa siinä,
tai Monikaan
neuroottisuus, tai
Rossin neuroottisuus, tai
nörttius. No, mutta olimme
niin, niin jos ajattelen,
friendien hahmotan toimisi
myös ikään kuin ne toimisi
niin luonteen piirteineensä
ikään kuin mun mielestä myös raamassa.
Ja jollain tapaa
Fraserissa myöskin ne
ne on samastuttavia, rakastettavia.
Niistä löytää, että mä oon vähän niin kuin toi.
Tai
tai joko jonka mä tunnan vähän niin kuin toi,
ja jos mä sanoin jollekin, että
sä oot vähän niin kuin se Fraserin

isä, tai että hei, että
sä oot mun niin tosi paljon niin kuin Joey,
tai että sä oot niin kuin
Rostai, Phoebe tai Fraser, kuka
vaan näistä, niin ihmiset eivät se ole
loukkaus, vaan sä oot, ai, kauska kuulot,
kiva, kiva kuulot, sä oot niin kuin hyvää
tyyppi. Ah, miettinyt samaan.
Se on hyvä tyyppi, ja se tavallaan,
että se, että musta hyvän komedian,
jos saadaan tunnistaa siitä, että sä oot
kuka mä olen näistä henkilöistä, ja sä oot
innoissas, kun sä oot sen vastauksen.
Tää oli vähän meni vähän pitkästi tähän, mutta
jokä tapaukset, mulle friendit oli yhtäkkiä
sellainen, että mä löysin komediasarjasta
samaistumis pintaa, ja mä löysin
sellaisen, ja nyt tähän nyt on
kai sellainen tää, jotenkin, että
jotkut pitää sitä friendiin, jotenkin
vähän ahdas, tai siis jotenkin, että
miten siinä nyt sit, että miten ne on
homofobisijainen mietit, jotain muuta,
en mä tiedä,
mä taas löysin just, jos tää on
jännleristä sen sellaisen,
jotenkin, mulle se oli tosi voimaa
jännlerihahma, mä olen silleen, että hei, että
toi on
tavallinen, hyvin toimeentuleva
tyyppi, jolla on hyviä ystäviä,
sit sellainen, että muutami
luonteen
heikkouksia, mutta sit se on kauhean hauskaa,
ja sitä arvostetaan, että se on hauskaa.
Se on ihan mahtava juttu, että sitä ei pidetä
pellenä, vaan silleen, että mahtavaa, toi on hyvä.
Me tykkätään
siltäkin, kun sä heität noit vitsiä,
ja se on niin kuin, yes. Ja sit toisaalta
se, että, sit se kuitenkin tavallaan
se
saa niitä naisia, ja sit se saa
niitä vähän sillä sen omalla

tyylleen. Mä olen silleen, et
mulla on vähän tommoinen, et ei se mulla
kaan tavallaan silleen itse sitä selvää, että
mulle nyt saa. Niin,
ja se, mutta sit mä
tiedän, että muuhun kuitenkin tytöt myös
ihastuu, mutta sit se ei
niin kuin näin, ja sit ehkä se sellainen
kans, mitä mun sit siinä on,
ja ritiin se on, että jotenkin sitä on hirvettava
homo-hopesina, että don't touch me,
jos mä silleen haluaa. Mutta sit jos mä
ajattelen sitä chandlerin vaikka,
niin sillä oli tavallaan se, että kun sitä
myös luultiin vanho homo, niin musto ihan
ymmärrettävää tavallaan, että hetero-mies
on silleen, et eiku mä en oo homo,
et sä halua tehdä selväksi myöskin sen, että
mä en ole homo, et musto on ihan
ulonnollista, et se me toimii myös
toiseen suuntaa tavallaan, et varmaan
homo on se, et eiku mä en ole hetero,
vai mä homo, niin kuin tääl käy naiset
niin tavallaan se, että
ja ehkä itselläkin ollu sitä, mulla on
saman kokemus juuri tää, mitä
chandlerilläkin, ja näin
niin, ja toki Ross, ne me vähän meni
ristikkään, on Ross ja chandler mun
mielestä siinä, niin
se oli tärkeä komedia muista, koska se oli ihan
hemmetin hauska sarja, viisi egaa kautta,
sit kun se chandlerin monikailla olisi toisensa,
niin sitten hahmothan muuttu,
sit mä en ne
viisi ensimmäistä kautta,
niin kun ne tulee supilta uusina,
niin kautta, aaa, tää on joku 7. kauden
en muista ensimmäistä kautta, niin
komedia muista sen teki, että
mahtavasti kirjoitettuja ne käsikirjoitukset,
että se miten hyviä sekirjoita sään kestää aikaa,
ja sit tosiaan siellä löytyi tavallaan
sellaiseen mieskuvaa, jota ei

sitkin 90-luvulla todella
hyvää saada sellainen
sellainen mieskuvaa, minkä Ross
ja chandler, niin kuin Tarjus muille,
ja sitten 2000-luvun sitten, kun mä oli
oikeastaan, no
lukio, lukio jässää näen,
niin sitten taas Fraser and Ives
toi myöskin sitten sellaisen
mieskuvan silleen, mikä oli silleen
nimään omaa, että tavallaan, että
jotenkin mieleen, että se on
tosi on monenlaisia tapoja olla
äijä joulutapaan.
On, mutta se on mun mun mun mun näistä
molemmista sarjoissa mun mielestä jotenkin hienointaa,
tietysti se sit komi ideaki ja kaikki,
mutta niisi tuli myös aina se, että noin menee osaa
tosi huonosti, mutta jotenkin ne yhdessä,
teeksi, niin on kuitenkin sitten noin.
Kyllä, kyllä. Mikään ne on niin pahaa?
Kyllä, niin nimenomaan. Ja sitten se
tavallaan se, että meisi kaikissa on
niitä pikkumaisia piirteitä, että me
ajaudutaan, lopulta me ajaudutaan
luonteemme heikkoksia
takia uudestaan, uudestaan
vähän niin kuin samoihin ongelmiin.
Ja me vähän tehdään, mä toistetaan aika paljon ihmiset
oikeasti, elämme samoja virheitä.
Ja senhän takia monet oikeat ihmiset on
aika hyviä komedia-ahmoja, olisivat siis.
Ja elämää on monesti
aika komedia-allista, vaikka se
sisältäiski ei nyt semmoisia,
vaikka se olisikin ihan muuta kuin sitko,
niin siellä on paljon komedia-allista.
Ei, ei, se tunnu itse, päähenkilöstä se ei tunnu niin hauskalta.
Ei, ei, se
se tuntuu joiltakin ehkä
kaudusmältä tai Nordic nuoriilta
joskus, mutta...
Nyt hän hän hirvee, kun katsoo, nyt hän se Matthew
peri se, tuota Chandleri esittää,

ja nyt hän näkee suoraan Tosman laajaha,
eli Pilleri, Tosman pyöreä
Juan, että se on ollut tosiaan
onneton. On.
Mutta se toisaalta, mitä sitten taas
ehkä vielä nähä mitä Atta sanoo, siinä haastattomassa,
että syymyksi Fraser-rokesta on aikaa paremmilla,
että ne ei tavallaan pyrkinyt
oleen kuuleja Fraserana.
Aits kun taas sitten friendit oli kuuleja, ne oli
esikuvia. Ja toisaalta ehkä, no,
niin kun toistan nyt itseäni, että mulle
eka kertaa löysin
komediasta sille, ja tavallaan nähä voi olla.
Mä voin komediasta löytää
oikeasti sellaisia ihmiset,
että mä haluaisin olla tuossa porukas ja ton kaltainen
ihminen.
Mulle kyllä toisaalta sitten taas
ehkä Fraseran
ja Martin myöskin, niin kyllä ne oli
silti mullekin kuuleja.
Kyllä mä koen, että ne oli sen
saman ajatuksen jatke siinä, että
että
tuodaan
ikään kuin rikastetaan sitä
ihmiskuvaa, samastuttavaa ihmiskuvaa.
Joo, ja se ei ollut kuulu, kun miettii,
että siinä sitten oli niiden vasta-ahmona, niin kun
Fraserinkin oli sitten se Bulldog.
Niin, ja sehän ei ollut kuulu yhtään, se oli
ihan hirveekusta. Kyllä, kyllä.
Jotenkin silleen tää oli se niinku
macho mies. Kyllä, juuri näin.
Joo, no hei,
tää oli nyt, mä olen pitänyt sun
panttivankina täällä aika pitkään, mutta tota...
Tää oli kivaa.
Mä en jokaisesta kysynyt vielä suosituksen,
niin emme voi olla taas ekajakso, jos mä en kysy.
Oksu jotain, mitä sä suosit?
No nyt heitän ihan jostaan muualta suosituksen.
Mä teen viikonloppuna, eläminen eka kertaa,

mä oikein vain opiskelin asiaa,
pääsin aika lähelle sellaista
napolelaistyyppistä pizzaa kotoa.
Mun neuvo
on, että etikään
niitä löytyy siis hyviä, että miten se taikina tehdään,
että sitä pitää kohottaa. Mä kohotin sitä 48
tuntia parilla
välivaiheella.
Niitä hän löytyy, kyllä.
Mutta tää on semmoinen vinkki, älkää oosta, kun
pizzakiveä.
Koska pizzakivi, moni ihan ostaa semmoinen,
mutta se kivi ei kuumenen riittävästi,
kun ette sähköunnella suurin osaa meillä on
ihan tavallaan se sähköunnikoton.
Mä ostin sellaisen halkasialtaan reilun 30
ihan tuolta verkkokaupasta
ostiin näkävin samaneltana
lokerosta hakemassa.
Valurautanen
pyöreä,
levy. Valurauta,
se kuumenee riittävästi. Sitten kun sä pisteet ihan
siinä 270,
5,
jos uuni niin paljon kuumenee.
Se, ja sit sun on
48 tuntia noussut se taikina,
ja sit tekee sen,
mä tein ju vuorokautta aikaisemmin se tomaattikastikiekki,
ja ihan perus
kuordittuja tomaatteja, vasillikaa,
suolaa, oliviölyä.
Joku sanoi, että ei valkusipuilakaan,
mutta mä laitoin siinä kyllä valkusipuilakaan,
ja ihan vaan sotkia voi vähän suurvaa,
niin sekin tekeytyy ikään kuin.
Tuli ihan, mä voin näyttää sulla kuva.
Mutta tämä on se tärkein nyt, että
äläkää homma kuka pizzakiveä.
Joo, vaan valurauta,
pannu tai sellainen levy,
ja se uuniin, se kuumenee riittävästi,

ja sitten sinä voit testalla arvioida,
että kuinka haluako
rapsakkaa vai...
Joo, joo, joo.
Se on hyvän näköinen pizzakiveä.
Ovan kuvailla katsoa, että ette nää sitä,
mutta se näyttää tosi hyvältä,
varsinkin kun sä oin pienen salatin lounaaksi.
Nyt me kuvataan,
näytetään,
suumaat sieltä, näytä tuonne reille
kameran,
niin nähdään. Siinä nähdään,
siinä on puffalo-mocharella,
ja se oot, ja sen mä laitoin vasta sitten,
uunissa, mutta sitten oli semmoinen
versio, missä sitä oli
uunissa.
Mutta sitten mä oot...
Joo.
Toi on sitten vähän...
Joo. Mä tykkäin, että tuo on
sisilijan muotoinen pizza.
Niin on, mutta joo.
Oli hauska siis
innostua tämmöisestä, että mä
vaan ajattelin, että nyt mä
kokeilen. Nossa on vähän saukkeen
mm. pizzeria.
No se oli kyllä itse asiassa oikein se pizza,
se pyörittelee, ja sen se oli
kyllä kivaa puhua. En siis tehnyt, että mä tein
itse asiassa tää lähti siitä, että mun tyttöystävä,
niin sanoo siis, viikko
sitten, että olisi kiva viikonloppuna ehkä tehdä pizza.
Mä oon koskaan täytyy pizzaa. Sit mä otin,
mä sanonkin sille, että
sä voit sanoa, että sä voit sanoa ihan mitä
vaan, niin mä oot
siihen sellaisen, niin kun...
Mä olen kaveri, joka on kirjoittanut
muumien ääninäyttölyiden ääniä
niistä nimiä ylös.
Nii, että testaa seuraavassa tai muuta sanoit,

mä haluan palaa paneeria, niin sit mä opiskelen sen. No joo, mutta toi pizza on jäänyt itsellekin, että mä en oo koskaan sitä tolleen tehnyt, mutta joo, palun rauta tää, tän mä opin ihan, tämän antoi ihan ammattivasta tota vinkin, tää on muuten vinkkinnyt. Sitä vähän, ja sitten alatte kattoo friendeja, vaan 5K-kautta. 5K-kautta. Itse asiassa Fraserikä, Fraserikin toimii siihen asti, kun noillisen Daphneen vielä yhdessä. Se on se ongelma, kun saadaan se, mitä ei pidä älä anna sille komedia-hamolle sitten, mitä se haluaa. Mutta toisaalta se tuli kyllä semmonen fiilis, että no ehkä ne on ansainnut toisissa. No tuuli on. Mutta se on semmoinen kuin märissä jäi voinut ikinä näyttää, koska sit oli puhuttu niin paljon, ja sitten täysin ei mikään vastaa sitä todellisuutta. Niin, että ei ne löydä mistään sellaista näyttelijää, joka olis, mutta siellä on mitään semmoinen, että se on jotenkin, siis sehän käytännössä kuvallaan sellaista siis, jotenkin, että sitten se on niin laajaa, että se pystyy jostakin kakemi-kaltereiden läpi jostakin. Se on hyvä. Hei, kiitos, Jonas. Kiitos, olipa hieno käydä. Tämä oli oikein mukavaa. Hei, jos jaksoit katsoa tänne asti, niin mahtavaa, jämpit, oot ansainnut pizzan, voit hakea sen verkkokaupan sieltä lokerosta. Niin, kiitos. Muista tilata tämä podcast-kanava tai joku. Niin, ja tulee lisäjaksoja. Kiitos paljon. Mähdään. Moi, moi. Peturi, mikä se oli? Petur miet vilkuttaa.